

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 27i28CDSI1i27CET

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 470

Comissió de Drets Socials i Inclusió

Sessions 27 i 28

Comissió d'Empresa i Treball

Sessió 27, dimecres 18 de febrer de 2026

Presidència de la I. Sra. Noemí Nieto i Fumanal
i de la I. Sra. Maite Selva i Huertas

Sessió 27 de la CDSI i 27CET

La sessió de la Comissió de Drets Socials i Inclusió (CDSI) s'obre a ****. Presideix Noemí Nieto i Fumanal, acompanyada de la vicepresidenta, Alba Camps i Roca, i del secretari, Guillem Mateo Sellas. Assisteix la Mesa la lletrada Clara Marsan Raventós.

Hi són presents [Judit Alcalá González](#), [Mario García Gómez](#), [Susana Martínez Heredia](#) i [Mónica Ríos García](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Agustí Colomines i Companys](#), [Ennatu Domingo i Soler](#) i [Isaac Padrós i Suarez](#), pel G. P. de Junts; [Najat Driouech Ben Moussa](#) i [Jordi Viñas i Xifra](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Montserrat Berenguer Messeguer](#) i [M. Belén Pajares Ribas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [María Elisa García Fuster](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Núria Lozano Montoya](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar](#)

Castillejo Medina, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Sílvia Orriols Serra, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença d'una representació de l'Associació Empresarial d'Economia Social (Dincat) davant la Comissió d'Empresa i Treball i la Comissió de Drets Socials i Inclusió per a informar sobre la problemàtica del finançament dels centres especials de treball de les persones amb discapacitat intel·lectual (tram. 357-01106/15) Comissió de Drets Socials i Inclusió (tram. 357-01047/15). Comissió d'Empresa i Treball. Compareixença.

2. Compareixença del director general d'Economia Social i Solidària i Cooperativisme davant la Comissió d'Empresa i Treball i la Comissió de Drets Socials i Inclusió per a informar sobre la problemàtica del finançament dels centres especials de treball de les persones amb discapacitat intel·lectual (tram. 357-01105/15). Comissió de Drets Socials i Inclusió (tram. 357-01046/15) Comissió d'Empresa i Treball. Compareixença.

La presidenta

Bon dia. Començaríem la comissió conjunta de Drets Socials i Empresa.

Compareixença del director general d'Economia Social i Solidària i Cooperativisme per a informar sobre la problemàtica del finançament dels centres especials de treball de les persones amb discapacitat intel·lectual

357-01105/15

Donaríem la benvinguda al director general, el senyor David Bonvehí. Faríem també constatar que fem una sol·licitud de canvi d'ordre del dia. Inicialment, primer, era el Dincat, i, per temes d'agenda, faríem aquest canvi, si tots hi esteu d'acord. *(Pausa.)* Perfecte. Tindria vint minuts; després, cada grup parlamentari, cinc, i de nou, després, deu minuts per poder respondre les preguntes. Si et sembla bé, començaríem. Doncs benvingut.

El director general d'Economia Social i Solidària (David Bonvehí Torras)

Presidenta de la comissió, diputats, diputades... Per mi, tot un honor ser aquí avui en el Parlament de Catalunya. Soc un dels diputats que va ser cessat de forma injusta, crec, per l'article 155 l'any 2017, i, per tant, vuit anys després, doncs per mi és important ser aquí, i dota d'un contingut també simbòlic aquesta meva compareixença. I, per tant, un honor ser aquí amb vosaltres.

Abans de començar, deixeu-me dir que vull fer un agraïment a tots els treballadors i treballadores dels centres especials de treball de Catalunya. Un sentit agraïment tant a les persones treballadores i amb discapacitat, però també a les persones, als equips de suport que hi donen suport en la seva feina. I també un agraïment a totes les entitats representatives del sector. És un sector on hi ha moltes entitats que representen els centres especials de treball, però vull fer un agraïment a totes les entitats i, en especial, doncs a les quatre que més hi col·laborem des de la direcció general, que són Ammfeina, Dincat, la Federació i CETIP. I, naturalment, també deixeu-me començar aquesta intervenció també amb un agraïment especial a l'equip de la direcció general. M'acompanyen la sotsdirectora Isabel Garcia, però també tot l'equip que porta el dia a dia dels centres especials de treball, tant l'Alba, la Glòria, la Raquel, la Mireia i tot l'equip de la direcció general doncs que té cura dels centres especials de treball a Catalunya.

Deixeu-me també que comenci aquesta intervenció en mode introductori, posant en valor els centres especials de treball a Catalunya i el seu paper dins l'economia social. Els centres especials de treball són empreses doncs que neixen arran de la llei de la discapacitat a l'Estat espanyol als anys vuitanta, però la majoria de centres especials de treball es van crear molt abans, ja durant els anys cinquanta, els anys seixanta, els anys setanta, per part de les famílies i per part doncs de professionals que tenien la preocupació de la inserció laboral de les persones amb discapacitat. Faig aquest context per remarcar que per la direcció general els centres especials de treball són una autèntica estructura de país. Són 201 centres especials de treball actualment doncs que donen cobertura a la majoria de comarques de tot el nostre territori. Però, ho repeteixo, crec que fan una funció social que mereix ser tinguda molt i molt en compte.

Com va manifestar el conseller el passat mes de desembre, que va comparèixer en aquest Parlament, el compromís del Govern amb els centre especials de treball és irrenunciable, i prova d'això és que Catalunya és el territori de l'Estat que més recursos destina al suport dels centres especials de treball. Aquests centres especials de treball són una figura clau dins l'economia social. L'economia social s'està definint tant a nivell europeu, a nivell estatal, però també a nivell català. Vostès ja saben que en aquest Parlament s'està debatent l'actual llei d'economia social catalana, però també s'està debatent a les Corts espanyoles la llei d'economia a nivell estatal, i es reconeixen un cop més els centres especials de treball com una de les figures de l'economia social de l'Estat i també del nostre país. Aquests centres especials de treball, en especial els d'iniciativa social, doncs seran entitats reconegudes a les diferents lleis que s'estan tramitant.

Els centres especials de treball, com dic, responen a una raó fonamental que els incardina en aquesta economia social, que són centres que operen sota els principis i valors que defineixen lo que és l'economia social –la seva activitat prioritza les persones per sobre del capital–: la solidaritat, la sostenibilitat i el compromís amb el desenvolupament social i laboral dels més vulnerables. Aquest reconeixement no només reforça la seva tasca, sinó que també posa en valor el seu paper com a agents de canvi i cohesió de la nostra societat. Per tant, primer de tot volia posar en valor el paper dels centres especials de treball i també posar en valor els centres especials de treball a Catalunya i el model propi que tenim a Catalunya de centres especials de treball.

Quina diferència hi ha entre els centres especials de treball a Catalunya i els de la resta de l'Estat o també a nivell europeu? El nostre model no es limita a subvencionar llocs de treball, sinó que es basa en un acompanyament holístic i professionalitzat de la persona. I, per tant, els eixos que defineixen aquesta singularitat podríem resumir-los de la següent manera.

L'acompanyament a la vida independent. No entenem el centres especials de treball només com un centre de producció. El model català promou que els equips de suport no només intervinguin en aquest àmbit laboral, sinó que acompanyen la persona i

també potencien l'autonomia personal i la participació activa del treballador en la seva comunitat i societat.

També el model català té un tret bàsic, que és la professionalització de figures clau dels equips multidisciplinaris, que són els equips de suport i els monitors. I, en aquest sentit, es posa molt èmfasi en la qualificació professional d'aquests. No tothom que està..., els professionals que estan en els centres especials de treball..., no qualsevol professional pot acompanyar els treballadors amb discapacitat, sinó que han de ser qualificats professionalment, i aquesta és una figura doncs que Catalunya ho té molt clar i que la diferencia de la resta de l'Estat espanyol. En la resta de l'Estat es paga menys de la meitat d'import per persona atesa per aquest concepte que no pas ho fa Catalunya, perquè repeteixo que Catalunya sí que té clar que l'acompanyament de les persones amb discapacitat ha de ser feta per professionals amb qualificació.

També Catalunya té una subvenció única, que és la subvenció per a l'acompanyament a la jubilació de les persones amb envelliment prematur, que és, aquest últim any, de quasi uns 3 milions d'euros. Als centres especials de treball sabeu que les persones amb discapacitat, sobretot els físics, a partir de cinquanta, cinquanta-cinc anys, les persones, doncs, necessiten un altre acompanyament. No són igual de productius. I, per tant, a Catalunya, ja amb els anteriors governs, es va formular aquest programa de l'envelliment prematur, que està donant molt bons resultats i que el sector el valora positivament.

I també a Catalunya hem d'intentar afrontar més ràpid que lent la simplificació administrativa que requeriria la presentació d'aquestes subvencions i la simplificació de tots els tràmits dels centres especials de treball davant de l'Administració. Aquí hi ha camp per recórrer –ja els hi reconec–, però Catalunya també vol ser pionera en aquesta simplificació administrativa.

També Catalunya té un model propi, perquè entén que els centres especials de treball han de ser molt a nivell industrial i han de ser competitius també a nivell empresarial. No n'hi ha prou amb ocupar les persones amb discapacitat, sinó que les persones han de realitzar feines, treballs, que, a part de sentir-se útil i a part d'estar ocupades, doncs aquests centres especials de treball siguin competitius empresarialment. En aquest sentit, Catalunya també lidera una fórmula, que és

subvencionar, a través del programa Innvess d'inversions en els centres especials de treball, doncs la industrialització i la mecanització i fer competitiu els centres especials de treball. No cal que us fiqui exemples en aquest sentit –tots els coneixeu, diputats i diputades–, però exemples com els iogurts de la Fageda, els perfums del Grup Àuria o la venda de roba a Palafolls, segons quins centres especials de treball, doncs fa que tots, més ja d'un centenar de centres especials de treball, també siguin referents en els seus sectors productius i empresarials. I estem molt orgullosos que aquests centres especials de treball en el mercat econòmic de Catalunya tothom els tingui com a referència, que facin una activitat econòmica i empresarial competitiva i que siguin orgull de comarques senceres.

I un últim punt que Catalunya també vol ser pioner és reconèixer que no tots els centres especials de treball tenen, haurien de tenir la mateixa protecció. I, per tant, aquí hi ha doncs el repte que els centres especials de treball d'iniciativa social doncs també tinguin un caire i uns matisos diferents dels altres centres especials de treball. El Govern de Catalunya, l'any passat, va aprovar un acord, també molt representatiu en aquest sentit, que és que un dotze per cent de la contractació reservada de la Generalitat de Catalunya es destinarà a centres especials de treball d'iniciativa social i a empreses d'inserció. Per tant, és importantíssim que un govern aposti de manera decidida doncs perquè la contractació de segons quins sectors de l'Administració pugui ser feta a través de centres especials de treball d'iniciativa social i empreses d'inserció, i d'aquesta manera

Fitxer 27i28CDSI2

aquests centres especials de treball també tinguin doncs forma d'optar a la contractació pública i tinguin una forma doncs de fer serveis i de fer treballs també pera l'Administració. En aquest sentit, també molts ajuntaments estan incorporant clàusules en els seus contractes, però també en la seva gestió diària, cada cop més doncs a favor dels centres especials de treball i empreses d'inserció.

Si us sembla, introduiré més en el..., el que és l'objecte de la compareixença entenc que era més els últims canvis del 2025 i 2026. Abans, però, deixin-me que els faci una mica de radiografia de com tenim el sector el 2025, per parlar del que hem fet

el 2025 i del que hauríem de fer el 2026, i amb tota la voluntat també d'escoltar tots els grups parlamentaris i tots els diputats per veure quines millores podem incorporar.

La radiografia del sector és que, com he dit, Catalunya compta actualment amb 201 centres especials de treball inscrits; que la plantilla total ha crescut un quatre per cent respecte a l'any anterior, que actualment estem a prop de 31.000 persones doncs en aquests centres especials de treball. D'aquestes 31.000 persones, unes 24.500 són persones amb discapacitat i, per tant, els sis mil restants no són amb discapacitat, però n'hi ha 24.000 amb discapacitat. I, d'aquests amb discapacitat, un seixanta-cinc per cent presenten especials dificultats. Per tant, quasi uns setze mil són persones amb discapacitat amb especials dificultats, que sabeu que les persones amb discapacitat les podríem diferenciar en dos grans àmbits: les persones doncs més amb discapacitat física o sense especials dificultats i les discapacitats intel·lectuals o grans dependents, doncs que són les persones amb especials dificultats. D'aquests, doncs, el seixanta-cinc per cent són amb especial dificultat.

La forma jurídica que tenen els centres especials de treball són diverses. Les societats mercantils avui en dia representen un quaranta-cinc per cent d'aquests centres especials de treball, un quaranta per cent són associacions i fundacions i un deu per cent són cooperatives.

L'activitat econòmica que presten aquests centres especials de treball, com he dit abans, són molt diverses, però continua sent la principal activitat econòmica que tenen..., un trenta-nou per cent de treballadors s'ocupen a la jardineria –és l'activitat que més feina dona en aquests CETs– i la manufactura, que és un vint-i-tres per cent. I també dir-vos que aquest últim any s'han incrementat un set per cent els ingressos d'explotació del que són els centres especials de treball. Això vol dir que entre tots ja facturen prop de 800 milions d'euros, que és una quantitat molt important. Per tant, ja és un sector econòmic molt i molt important. I aquí sí que m'agradaria dir que, d'aquests 800 milions d'euros que reben d'ingressos, el setanta-set per cent és de facturació per vendes o serveis, mentre que les subvencions només representen el vint-i-u per cent, i crec que és molt important aquest concepte.

Els centres especials de treball no és cap història de l'Administració o no és un sector més subvencionat que altres sectors; és el vint-i-u per cent. És necessari per ser competitiu; és necessari perquè aquests centres especials de treball siguin doncs referents i siguin competitiu i ajudin les persones amb més especials dificultats. Però remarco que el setanta-set per cent ja facturem amb serveis i béns propis. I, per tant, avui m'agrada dir-ho això en seu parlamentària.

Què ha fet el Govern aquest 2025 i que també ha ocupat aquest Parlament, a vegades amb discussions, amb interpellacions, amb mocions, o n'estic segur que també la Comissió de Drets Socials o d'Empresa i Treball. Nosaltres, el 2025, o entenent també els últims tres mesos del 2024, que vaig tenir l'honor de ser nomenat director general, hem intentat donar aquesta mirada que els centres especials de treball no són ginyes ni eines subvencionats per l'Administració. I hem intentat visualitzar-vos com a entitats d'economia social i, sobretot, donar visualització que són entitats que el seu impacte social i econòmic en el territori on estan és gran. Aquesta visualització es pot fer de mil maneres –queda molt camp per recórrer en aquest sentit–, però nosaltres ho hem intentat visualitzar visitant els centres especials de treball. Hem fet més de setanta visites *in situ* a centres especials de treball, també a vegades acompanyat del conseller d'Empresa i Treball. Però també amb moltes reunions més al despatx, més d'una cinquantena també en d'altres centres. I, per tant, ja he pogut conèixer de primera mà cent vint centres especials de treball dels 201, i espero, aquest any, acabar de conèixer-los tots. Per tant, visualitzar aquestes entitats com a referents econòmics i que tenen un fort impacte social en el seu territori.

També, per fer front a segons quins discursos sobre els centres especials de treball i per posar-los en valor, nosaltres hem encomanat un estudi a Ivàlua, que és un organisme de diferents administracions, perquè ens sembla que ha de quedar acreditat que l'impacte social dels centres especials de treball és important. I aquest estudi que s'està fent crec que posarà molt en valor lo que fan els centres especials de treball i lo que les persones que estan en aquests centres especials de treball aporten també productivament i econòmicament al país. I també esperem que aquest estudi doncs ens porti també una valoració d'aquesta política pública, i que si hem de modificar coses les modificarem. Però crec que és important que un

organisme independent, en aquest sentit, doncs faci aquest estudi. I també, perquè el Govern així ho ha considerat, s'està fent un estudi des de la Direcció General de Pressupostos de la conselleria d'Economia sobre l'avaluació econòmica de lo que són aquests programes públics sobre els centres especials de treball.

També aquest 2025 hem intentat simplificar la subvenció que donàvem als centres especials de treball. Hi havia quatre grups: uns cobraven el seixanta per cent de l'SMI, i els altres, cinquanta-cinc; els altres, trenta, i els altres, vint-i-cinc. Hem simplificat amb dos grups i els hem deixat en..., els dos grups, diguéssim, han quedat al seixanta per cent; el segon grup l'hem pujat un cinc per cent per equiparar-lo al primer i el quart grup l'hem pujat el trenta per cent per equiparar-lo al tercer. Per tant, tenim dos grups: seixanta per cent i trenta per cent.

Una altra cosa que hem fet és que..., és veritat que el 2024 el sector doncs va considerar que a aquest grup 2, del cinquanta-cinc per cent, hi havia un acord de l'anterior Govern que havia d'arribar fins al seixanta per cent. També aquest 2025 hem fet front a aquell compromís del 2024 i hem subvencionat també un cinc per cent addicional doncs d'aquell compromís de l'anterior Govern.

I, després, també s'ha fet un canvi de gestió en les subvencions, que aquí és quan hem de demanar doncs segurament més disculpes, o hem de posar més en valor la feina que han fet els centres especials de treball, perquè sabem que hem creat incomoditats, que hem fet un canvi de gestió en les subvencions. Fins ara, els centres especials de treball demanaven la subvenció i la demanaven amb antelació, i, per tant, rebien una bestreta de la conselleria, de l'Administració. I a aquesta petició que feien els centres especials de treball feien una previsió dels treballadors que tindrien durant l'any. Ens trobàvem, o es va trobar en els anteriors governs, que, al final de l'any, quan es passaven comptes de, verdaderament, el que s'havia donat amb lo que s'havia executat o s'havia contractat de treballadors, hi havia un desajust important i, per tant, hi havia moltes vocacions a final d'any –hi havia un deu per cent de revocacions. I, per tant, eren diners que, amb tota la bona intenció, els centres especials de treball es pensaven que podrien contractar persones; no les acabaven contractant i, per tant, havien de retornar aquesta quantitat a l'Administració.

Això ho hem intentat canviar perquè, a més, el sector, com vosaltres bé sabeu, demana que els pagaments siguin més periòdics i no siguin tan allargats en el temps. I el que vam dir és: bé, doncs no ho fem amb previsió, sinó que ho fem..., a mesura que es vagin tenint les nòmines doncs anem pagant de mica en mica. I el sistema ideal –jo ja ho comprenc com vosaltres, segurament– és que seria pagar mes a mes. Seria fer com un concert o seria, doncs, que cada mes els centres especials de treball poguessin presentar les nòmines que tenen i nosaltres poguéssim pagar la part corresponent a les nòmines. Això, a nivell operatiu, no ho podem assumir com a Administració, però sí que, per a aquest any, hem recuperat fer-ho amb tres cops l'any. Cada quatre mesos traurem la subvenció, diem les nòmines que s'han contractat i paguem la subvenció a partir d'aquest fet. Per tant, amb aquesta mesura, amb aquest canvi de gestió, intentem que cada quatre mesos els centres especials de treball cobrin lo que verdaderament han executat i, sobretot, evitem que a final d'any hi hagi una revocació de més o menys un deu per cent de cada centre especial de treball que han de retornar els diners. I aquí també deixeu-me dir que la direcció general també aposta per fer això, perquè també a nosaltres, a nivell pressupostari, ens va bé que aquests 10 milions que al final s'han de retornar durant l'any els puguem utilitzar per a altres programes per als mateixos centres especials de treball.

Aquest és el principal canvi que hi ha hagut aquest 2025. I, per fer tot aquest canvi, es van haver de modificar l'ordre de bases i la convocatòria, que és la normativa interna del Departament d'Empresa i Treball. I és veritat, canviar aquesta normativa interna doncs ha fet un desajust; amb tot aquest canvi de sistema s'han desajustat doncs les previsions inicials de tres o quatre mesos i, per tant, nosaltres som conscients que als centres especials de treball hi ha hagut tres o quatre mesos doncs que esperaven cobrar abans i, per aquest canvi de sistema, no ha pogut ser. El 2025, bàsicament, hem fet això, hem canviat, doncs, aquesta subvenció de l'SMI.

I, després, també hem intentat simplificar, o que els centres especials de treball o els treballadors amb discapacitat no haguessin de fer tants tràmits davant del SOC, del Servei d'Ocupació de Catalunya. Aquí ens sembla que és una bona mesura, també, per simplificar, perquè els centres especials de treball no tinguin tanta feina. I, per tant, també hem fet aquest canvi.

I aquest 2025 també vam incorporar alguns canvis en els equips de suport, que és una situació que, bé, ha creat també algun desajust, i nosaltres en som conscients. Nosaltres vam ficar una ordre de bases i unes convocatòries, que ens semblava que era una bona solució per fer més fàcil tot plegat, i el sector no ho ha entès així. I també els anuncio ja –suposo que ho han vist a la premsa– que dilluns, doncs amb una organització que és Dincat, en aquest cas, que eren doncs els que se sentien més perjudicats per aquests canvis, doncs hi hem arribat a un acord per, en certa manera, doncs tornar una mica a criteris anteriors d'aquest 2025, que eren criteris menors, però que és veritat que van crear algun desajust. I nosaltres, doncs, ho hem analitzat, ho estem analitzant encara, perquè els números encara no els tenim tots. Però és veritat que doncs hem canviat un parell d'aspectes que el sector ens ha demanat. I aquest 2026, doncs, tornarem a la situació del 2024.

També vull deixar clar, però, que la convocatòria dels equips de suport era de 32 milions i mig d'euros el 2024, i aquest 2025 ha estat de 32 milions i mig. I l'adjudicació és més o menys igual: són 31 milions d'euros el que han rebut els centres especials de treball. I també és veritat que el 2024 es va cobrar a finals de gener i el 2025 s'ha cobrat a mitjans de gener. Per tant, la subvenció ha estat pagada quinze dies abans que la del 2024. Però, ho reitero, nosaltres som conscients que el sector ens ha dit que un parell d'ajustos no estaven ben fets i que alguns centres especials de treball s'havien sentit perjudicats. I, per tant, hem arribat a un acord amb Dincat, de forma crec que ben treballada i positiva, doncs per poder canviar aquest aspecte.

I aquest ha estat el 2025 que hem afrontat des dels centres especials de treball. I el 2026 doncs els enumero també... –i amb això acabo la meva intervenció, que no sé com vaig de temps. *(Veus de fons.)* Molt bé, doncs un minut. Perfecte. Doncs un minut. El 2026, doncs, continuem reforçant el nostre compromís amb els CETs. Intentem mantenir el lideratge públic en la definició del que és el model català de centres especials de treball. Farem aquests dos estudis que hem dit d'lvàlua, i els analitzarem, i de la direcció general i de la conselleria d'Economia. Publicarem aquest any un decret de registre de centres especials de treball que inclogui la categoria CETIs. Aquesta és una petició del sector claríssima: diferenciem què és CETIs i què no. I, per tant, farem aquest decret de registre per diferenciar-los.

Ens sembla que cal donar continuïtat a aquests canvis que hem fet el 2025 i incorporar aquests matisos dels equips de suport que hem pactat doncs aquesta setmana de cara a aquest 2026. Incrementarem les subvencions per poder fer front a l'increment també del salari mínim interprofessional. Això, el salari mínim professional, cada any puja i, per tant, la subvenció que fa l'Administració també ha de ser major. Aquest any, per tots els conceptes, s'han destinat uns 160 milions d'euros als centres especials de treball, i almenys 5 o 6 milions d'euros, depenent doncs de les peticions de sol·licitud de subvenció, segur que també aquest any s'haurà d'incrementar la subvenció.

I l'últim aspecte, que molts de vosaltres segur que compartiu, és el repte de la inserció a l'empresa ordinària. Aquest és el principal repte que tenim el 2026 i els propers anys. Tota aquesta política dels centres especials de treball que avui ens ocupa no pot ser diferenciada del que és veritablement la inserció laboral de les persones en el mercat ordinari, que hauria d'ocupar també doncs una altra sessió, segurament, i més a fons. Aquesta és la qüestió: el model el farem just, sostenible, si abordem aquesta segona qüestió. I nosaltres també, aquest any, recuperarem un programa de treball amb suport, perquè ens sembla que hem de començar a analitzar com les persones que estan en els centres especials de treball també s'incorporen en el mercat ordinari. I, com dic, doncs traurem una convocatòria en aquest sentit. Res més.

Vull reiterar que des del Govern estem oberts al diàleg, al treball compartit i a la millora contínua. Un missatge al sector de demanar doncs que, en certa manera..., que lamentem doncs l'esforç, el sobreesforç que han hagut de fer per aguantar uns mesos doncs on la seva liquiditat ha patit. Però crec que tots, tant el sector com el Govern, fem una bona valoració d'aquests canvis

Fitxer 27i28CDSI3

que hem incorporat. I estic segur que a partir d'ara, doncs si cada quatre mesos els centres especials de treball poden anar cobrant les subvencions, tindrem un model molt més just, molt més equilibrat i molt millor per a tots.

Moltes gràcies per la seva atenció.

La presidenta

Moltes gràcies al senyor David Bonvehí per la seva intervenció. També aprofito per saludar la senyora Isabel Garcia, subdirectora general de Treball en la Diversitat. I ara passàriem als grups parlamentaris per ordre d'aquesta sol·licitud, que han estat el PSC i Units per Avançar, Junts, Esquerra, el PP, Comuns i CUP, i després faríem els restants, d'acord? La primera intervenció seria del Grup Parlamentari de Junts. El diputat Isaac Padrós, de la Comissió de Drets Socials.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, presidenta. Bon dia, senyor Bonvehí. Aquest matí compareix per lloar els centres especials de treball en aquesta comissió conjunta, i, francament, hem trobat a faltar una mica més d'autocrítica. Són davant d'una situació que s'hauria pogut evitar perfectament, i això és així perquè aquesta situació l'han provocat vostès. Abans d'ahir, dilluns, es va formalitzar un acord entre el Departament d'Empresa i Treball i Dincat. Un acord, sí, però un acord fruit d'una rectificació, una nova rectificació d'un nou greuge provocat pel Govern socialista. I el titular és: «Un cop més, el Govern ha de rectificar.» És un acord que en part recupera les mesures anteriors, i, a més, l'error socialista ha costat diners públics a tots els catalans. Aquesta mala gestió de responsabilitat és directament del seu departament, i ha tingut conseqüències greus per als centres especials de treball i per a milers de persones que hi treballen d'una manera o d'una altra i, evidentment, per a les seves famílies.

Vostès van vendre gestió i van vendre que eren els grans solucionadors dels problemes del país, i el resultat és evident. No van treballar les noves bases amb les entitats ni amb els territoris, i és evident que les necessitats i les casuístiques dels centres especials de treball de les Terres de l'Ebre, del Baix Empordà, del Pallars, del Gironès o de l'Àrea Metropolitana de Barcelona són completament diferents. Costa d'entendre que no es fes un pla d'implementació de polítiques públiques o que no s'avalués el possible impacte de les mesures. Porten més d'un any i mig governant i tot just avui ens parlen d'lvàlua.

Vostè ha vingut a defensar un model i a subratllar que el finançament global ha crescut i a defensar un acord. Però la qüestió no és si la xifra agreujada puja o baixa;

la qüestió és què han après, perquè els costos han sigut molt alts, i no només econòmics. Vostès són conscients del neguit i l'angoixa que han provocat a les entitats i a les persones que giren al voltant dels centres especials de treball? La qüestió és com es finança, amb quins criteris i amb quins efectes reals sobre els centres i les persones. Si augmenten les persones ateses, però no el finançament per persona mentre els costos salarials, energètics i financers s'han disparat, el resultat no és un sistema més robust –és que no pot ser-ho–: és un sistema més fràgil i més inestable, i ho és perquè en part vostès ho volen així.

El canvi en les bases dels equips multidisciplinaris de suport no ha estat un ajust tècnic menor; tot el contrari, ha estat un canvi de lògica. Pretenien passar d'un còmput anual vinculat a l'activitat real a una fotografia fixa en una data concreta. I aquí li formulo la primera pregunta, eh?: quin fonament tècnic i polític els va portar a considerar que una fotografia puntual reflectia millor la realitat del servei que el còmput anual efectiu? Quins informes d'impacte previst avalen aquesta decisió?

Un altre bloc, i per mi encara més greu: el criteri aplicat a les baixes. El suport, senyor Bonvehí, el suport, quan nosaltres estem de baixa, s'intensifica, i ho sap tan bé com jo. Per tant, l'hi pregunto directament: com conceptualitza el departament la funció del suport durant una baixa i per què aquest criteri no s'ha traduït en finançament? En quin moment van considerar acceptable reduir cobertura quan la necessitat es manté o augmenta? Evidentment, li estic parlant del treball amb suport, eh?, i crec que, en això –i vostè i jo hi hem coincidit més d'un cop–, estem francament d'acord en moltes coses, eh? Entrem a la tresoreria. Durant onze mesos, els centres especials de treball han estat i van estar sense cobrar. Van haver d'avançar molts i molts milions d'euros per pagar salaris a entitats d'utilitat pública, endeutant-se per sostenir una política que és responsabilitat del Govern. Com és possible que no s'anticipés l'impacte financer d'aquest retard? És a dir, per què no va haver-hi aquesta previsió? Ara tots els catalans assumirem el cost dels interessos que la seva mala gestió ha provocat. I permeti'm un recordatori, possiblement per a alguns incòmode, eh? Si aquest grup parlamentari, si el nostre grup parlamentari, si Junts per Catalunya no hagués formulat una pregunta en sessió de control, els pagaments no s'haurien activat el mateix matí. I això no és anecdòtic, és un símptoma.

I també li he de dir que qui ha fallat no només és vostè, si m'ho permet dir d'aquesta manera, sinó que és evident que qui ha fallat aquí són el conseller Sàmper, per un costat, i la consellera Mónica Martínez. El màxim responsable d'Empresa i Treball i la màxima responsable de l'efectivitat dels drets de les persones amb discapacitat han fallat tots dos. De fet, cap dels dos ha estat a l'altura, i han fallat de forma sostinguda.

I una última qüestió. El que està en joc no és una línia pressupostària; és la continuïtat d'un model que ha funcionat durant anys, i quan un model funciona, el deure del Govern no és tensionar-lo fins al límit, sinó reforçar-lo i assumir responsabilitats quan s'equivoca. Ens demanava propostes. Primera proposta: escoltem les entitats. Segona proposta: escoltem els territoris. Les casuístiques dels centres especials de treball són diferents en funció del territori. Analitzem bé les necessitats derivades d'aquestes casuístiques, com, per exemple, com afecta la mirada espanyola de la llei general de la discapacitat les incorporacions de les persones amb discapacitat al teixit empresarial a Catalunya, tenint en compte que el noranta-nou per cent –més del noranta-nou per cent– de les empreses catalanes són pimes, estan al marge. Sí?

La presidenta

Diputat, ha passat un minut.

Isaac Padrós i Suarez

Acabo, presidenta. Un...

La presidenta

Hem passat un minut.

Isaac Padrós i Suarez

Perdoni. Doncs una última reflexió. Com pot anar a treballar una persona amb discapacitat si no té carnet de conduir i no hi ha transport públic adaptat? Analitzem les derivades de tot plegat.

Senyor Bonvehí, gràcies per les seves respostes. I, presidenta, gràcies per la paciència. Disculpin.

La presidenta

Gràcies, diputat Padrós. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra. El diputat Joan Ignasi Elena. Gràcies.

Joan Ignasi Elena Garcia

Moltes gràcies. I moltes gràcies, director, per venir a comparèixer. Jo, com a titular, diria: no ho han fet bé –no ho han fet bé. De fet, només han reaccionat quan el mes de juliol, o juny, aquest diputat, en nom del meu grup, els va presentar una pregunta, al conseller, que amb molta contundència va dir que això ja estava arreglat –ja estava arreglat. Sis mesos després, el president del meu grup pregunta al president de la Generalitat que com està això. I aquell mateix mes fem una interpel·lació i després una moció. I, ai las!, va ser en aquell moment en el que es va començar a cobrar. Jo l'hi vaig dir al conseller. Miri, el dia abans que va comparèixer el conseller, el dia de la interpel·lació, va comparèixer la síndica de greuges i va dir una cosa que semblava pensada per a la seva conselleria, és a dir, l'Administració sempre té un problema: que no reconeix els errors i no es disculpa. I a vegades no costa tant. I l'hi vaig demanar al conseller: «Per favor, disculpi's.»

Avui vostè ho ha fet. Ho ha fet per reconèixer uns errors molt petits, molt petits, segons vostè, no?, però que són de l'alçada d'un campanar. Perdoni, han estat un any sense cobrar. No em digui que no! Han estat un any... O sigui, el 25 no han cobrat re! Zero –zero. I el 24 van cobrar al juliol el vuitanta per cent. I el 25 va cobrar zero. I això és no fer bé les coses. I quan un govern anuncia que renuncia a l'ambició nacional perquè Catalunya el que necessita és gestió i acabem sense nació ni gestió, com a mínim el que s'ha de fer és demanar disculpes i reconèixer els errors. Ja ho sabem que no és un giny, els centres especials de treball. Els qui els coneixen bé sabem perfectament que no són un giny. Està bé que ho expliqui el Govern, eh?, però ja ens ho sabem. Però, com que sabem que no és un giny, amb aquesta realitat el que s'ha de fer és donar-los suport i donar-los ajuda i estar a l'alçada, i això és el que no s'ha fet.

Han fet canvis. Carai, són els canvis que vam demanar a la moció. Gràcies. Fantàstic. Canvis –i ho deia el diputat de Junts, i ara no ho repetiré– amb relació a les baixes i amb relació a fixar un dia concret per determinar el nombre de persones,

però sí que denota una concepció. Què es pensen que fan les persones que fan suport al treball? Mirar-se els treballadors mentre treballen? No! No, no, els acompanyen en la seva vida laboral, però els acompanyen en la seva vida en general: a les relacions familiars, per anar al metge, per a les activitats d'oci. Els acompanyen permanentment. I, per tant, ens preocupava, no només el fet, sinó també el fons del que hi havia darrere d'això.

Aquestes entitats, a més a més, tenen una característica, que és que no només són centres especials de treball; normalment són molt més. I, per tant, l'impacte econòmic que ha tingut no és només pel centre especial de treball, respecte del qual tenen només un vint-i-u per cent de suports de l'Administració, sinó respecte a la globalitat de la feina que fan aquestes entitats, que també són centres ocupacionals, que també... Tantíssimes activitats que fan dintre de les entitats. I, per tant, ha sigut un impacte sobre el *pack* sencer d'activitats que fan les entitats, perquè, evidentment, no tenen caixetes per anar pagant les coses.

Jo els hi voldria preguntar sobre els nous reptes que tenim al davant. Un, en el que insisteix molt la diputada Najat i que hi ha fet referència, que és el transport. Al transport hi ha un problema greu –també l'hi vaig comentar al conseller l'altre dia– en algunes comarques, però és un problema de país. També respecte a quina mirada tenen sobre l'estabilitat en el cobrament d'aquestes entitats, no només lo dels quatre mesos, sinó si hi haurà concertació o no, si s'ho plantegen o no. Respecte a la plurianualitat, que, en alguns àmbits, doncs des de la conselleria de Drets es va impulsar a la legislatura anterior amb relació a la Convo, que es va fer per a dos anys. Si hi ha la voluntat de fer-ho.

Un altre problema, que és el salari mínim. Tenim la sort que el salari mínim està pujant, i els darrers anys ha pujat entre el seixanta i el setanta per cent, en els darrers deu anys, i això és una magnífica notícia. Però, clar, això té un impacte brutal respecte dels centres especials de treball, que paguen doncs el quaranta per cent respecte a les persones amb necessitats especials, i això és un increment brutal de la massa salarial.

I acabo amb un parell de coses més. Com contempen, també, la globalitat; per tant, com contempen aquesta qüestió del salari mínim, per una banda, com l'analitzen. I

també la globalitat de suports d'aquestes entitats, que no es limiten només a tenir una persona que treballa, produeix i té un suport respecte del seu salari mínim, sinó respecte a la globalitat de serveis que presten.

Crec que seria bo que una vegada..., ens hem de felicitar –i acabo, ara sí– que s'hagi produït aquesta *rectificació*, com ha dit el diputat, efectivament; que hi hagi un acord i que aquest acord s'implementi per a millores en la línia que hem sol·licitat els grups de l'oposició i les entitats.

La presidenta

Gràcies, diputat Joan Ignasi Elena. Ara és el torn de paraula del Partit Popular. Diputada Míriam Casanova, de la Comissió d'Empresa.

Míriam Casanova Domènech

Molt bé; moltes gràcies, presidenta. I també doncs molt agraïts, senyor Bonvehí, que avui estigui aquí donant la cara en nom del Govern per les explicacions sobre els fets succeïts, com també dels canvis que pretenen aplicar ja enguany.

Des del Partit Popular doncs el primer que haig de dir és que saben que estem compromesos en la inserció sociolaboral de les persones amb discapacitat per tal que puguin assolir doncs la plena autonomia personal. I per això ens sap molt de greu doncs que el Govern hagi comès aquest error en el finançament dels centres especials de treball l'any 2025, perquè, en definitiva, ha posat en perill la feina de 24.500 persones amb discapacitat, de les quals setze mil, com vostè deia, doncs tenen especials dificultats, així com dels 6.500 professionals. Sincerament, creiem que el finançament dels centres especials de treball l'any passat s'ha fet tard, malament i, el que és pitjor, doncs amb manca de consens per part dels centres.

Tard, les convocatòries de subvencions, tant de la primera línia, el suport salarial, com la segona línia, l'equip multidisciplinari de suport. Es van publicar ja en el segon semestre, de forma que afegint després el termini de presentació

Fitxer 27i28CDSI4

de les sol·licituds i fins a la resolució definitiva ens vam situar a finals del 2025, i per això després els pagaments doncs s'han efectuat a finals de l'any passat i principis del 2026.

Malament. Ja s'ha dit: no és correcte, no?, calcular el personal de suport a partir doncs de mirar només el nombre de persones de suport un determinat dia de l'any. Com tampoc és rigorós, no?, que a l'hora de calcular el personal de suport no es tingui en compte les persones treballadores amb discapacitat que estan de baixa, perquè justament aquest acompanyament es fa tant en l'àmbit laboral com en l'àmbit social i personal.

I manca de consens amb el sector. És a dir, és impossible que el Govern hagués acordat, per exemple, aquest canvi de criteris pel que fa al personal de suport amb els propis centres especials de treball.

Ara què és important? Doncs evitar aquesta triple i malèfica combinació, no?, de tard, malament i manca de suport, que torni a succeir el 2026 i següents. I per això voldríem saber tots els canvis que s'incorporaran en el finançament dels centres especials de treball l'any 2026 i següents. Vostè, ràpidament, ens ha dit que ja han canviat els criteris pel que fa al càlcul de la subvenció relativa al personal de suport, però voldríem saber quan estan previstes les convocatòries de les subvencions d'enguany; si variaran els percentatges del seixanta, trenta per cent de l'SMI pel que fa a la subvenció de suport salarial; el nombre de pagaments a l'any –es mantindran en tres?– i quan, més o menys, estan previstos. Millorarà el servei de transport adaptat?

I, després, vostè ha parlat una mica que tenim el repte de que hem d'aconseguir doncs que finalment les persones amb discapacitat s'acabin incorporant a l'empresa ordinària. Llavors, també voldríem saber si hi haurà algun tipus d'obligació en aquest sentit de cara al 2026.

També considerem que s'han de compensar les despeses extraordinàries i els ajuts que han deixat de rebre els centres especials de treball. Els CET ens han informat que aquest canvi de criteris pel que fa al personal de suport ha suposat una retallada entre un dotze per cent i un vint per cent de l'import rebut per cada centre, el que representa en total uns 5 milions d'euros. I, a més, els CET també han suportat 3

milions d'euros més, en conjunt, per despeses d'interessos pels préstecs que han hagut de contreure per fer front al pagament dels salaris dels seus professionals. En conseqüència, nosaltres entenem, des del Partit Popular, que l'any 2026 hi hauria d'haver una línia d'ajuts extraordinària per compensar aquests imports. I, per això, la segona pregunta seria si ho tenen previst en la convocatòria de subvencions d'enguany.

I la tercera qüestió, i és que voldríem aprofitar també per reflexionar sobre com resoldre, en definitiva, aquest problema estructural i sostingut del finançament dels centres especials de treball. Creiem que la solució ha de ser anar cap a la concertació, evitant aquestes convocatòries anuals de subvenció per tal doncs de donar estabilitat laboral tant a l'equip personal com a les persones amb discapacitat. I, a més a més, tenim actualment un marc pluriennal, que és el període doncs 2025-29, per a programes i ajuts ocupacionals, i, de fet, segons proposta doncs que va fer el Partit Popular, que va presentar i que es va aprovar en la Comissió d'Empresa i Treball de l'any passat. Així doncs, ja per acabar la tercera pregunta, doncs seria si el Govern es planteja arribar a la concertació com a instrument de vinculació amb els centres especials de treball en els propers anys.

I moltes gràcies de nou.

La presidenta

Gràcies, diputada Casanova, i per ser puntual en el temps. I ara és el torn de paraula del Grup Comuns. De la Comissió de Drets Socials, la diputada Lozano.

Núria Lozano Montoya

Sí; gràcies, presidenta. Bon dia. Gràcies al senyor Bonvehí, a l'equip de la direcció general per la seva compareixença.

Aquesta és una qüestió que, com recordava el diputat Elena, vam tenir oportunitat de debatre en diverses ocasions, també amb representants de les entitats, que van compartir amb nosaltres tant els seus neguits com el seu rebuig respecte a la redefinició de criteris de càlcul dels imports a rebre en una de les qüestions clau com era el personal de suport. Unes entitats que, d'altra banda, fan una tasca absolutament imprescindible d'atenció, d'assistència, de promoció de l'autonomia

personal, social i laboral de les persones, també d'acompanyament a les famílies, el que permet contribuir a aquesta inserció laboral, a aquesta confiança en les capacitats de les persones per a una societat més rica i inclusiva. Per tant, parlem d'invertir en les persones, d'invertir en el seu talent. És una inversió molt rendible perquè, per cada euro invertit per la Generalitat en centres especials de treball, el retorn social és de 4,4 euros. I, per tant, aquesta és una dada que considerem també, des d'un punt de vista econòmic, molt rellevant.

I, malgrat aquest fet, el model es veu en qüestió, veu en qüestió la seva continuïtat, amb tot el que sembla indicar que és una reducció de les subvencions per als equips multidisciplinaris de suport, que, d'altra banda, també són pagats tard –un any tard, en aquest cas– i malament. Una de les qüestions que precisament vostè situava com a element diferencial del model català era la importància de l'acompanyament. Per què, doncs, aquests nous criteris? Parlem de modificacions a les bases de la subvenció, i dues d'aquestes modificacions afecten directament i significativament la manera com es calcula aquesta quantia. Concretament, parlem de la manera com es determina la plantilla a efectes de càlcul, no? I en aquest cas es parlava doncs de la plantilla de persones d'alta en una data concreta, el 22 de setembre, sense tenir en compte els moviments que puguin haver-hi al llarg de la resta de l'any. I també, d'altra banda, quan una persona amb discapacitat estigui en situació d'incapacitat temporal –el que col·loquialment en diem situació de baixa–, la subvenció deixaria de cobrir el percentatge del personal de suport corresponent, com si aquest personal es volatilitzés durant el període de la baixa i, per tant, deixés de treballar durant el temps que dura aquesta situació.

I ho fa precisament en un moment en què diversos dels projectes de reforma que tenim en clau estatal, tant el de llei de dependència com el de llei d'incapacitat, doncs proposen la recuperació del dret a la reserva del lloc de treball al centre especial de treball per a aquelles treballadores que iniciïn activitat laboral en una empresa fora del marc del treball protegit –el que vostè, d'altra banda, definia com un dels objectius de la seva direcció general. Per tant, la incentivació de la inserció laboral de les persones procedents de centres especials de treball aniria a costa precisament d'unes entitats amb problemes ja actualment de liquidesa com a resultat d'aquesta inapropiada gestió a què feia referència anteriorment.

També és important destacar que, lluny de complir amb el compromís d'incrementar aquesta subvenció per tal d'afavorir una millora dels salaris dels professionals dels equips de suport, una reivindicació que fa temps que defensem, acompanyant una situació desitjable, com és l'increment progressiu del salari mínim interprofessional, que ha tingut un increment molt rellevant, fregant el setanta per cent des de l'inici de la gestió del Ministeri de Treball a càrrec del nostre espai polític, i que genera necessitats extra de tresoreria. Vagi per endavant que els centres especials de treball no qüestionen en absolut aquest increment –en canvi, li fan suport–, però sí que és cert que genera aquestes necessitats extra de tresoreria. I nosaltres sí que ens qüestionem si ha de rebre el mateix tractament a societats mercantils que a entitats sense ànim de lucre, perquè aquests nous criteris dificulten encara més aquests increments tan necessaris i que elles fan suport. Al respecte, si no es plantejarien un reajust del percentatge de cobertura d'aquesta retribució mínima.

Així mateix, aquest any també desapareix el concepte del deu per cent per a despeses indirectes, fet que impacta directament sobre la gestió de la subvenció.

Respecte a aquestes qüestions, diverses preguntes. Si s'han plantejat la convenença d'arbitrar mecanismes de pagament per via d'urgència per a impagats que es puguin donar en un futur. Si es plantegen també revertir la reducció en la quantia. Vostè feia referència a un acord amb Dincat sobre determinats criteris; si pot concretar amb major grau de detall respecte a quins criteris i en quins termes. Aquestes entitats es veuen forçades tot sovint a buscar fonts de finançament extern, amb els costos i riscos que implica, per poder avançar salaris i cotitzacions socials. Si no es plantejarien un finançament de caràcter plurianual –i vaig acabant presidenta. Si no han considerat la possibilitat d'implementar un sistema d'abonament o de finançament o garantia que faci possible el pagament mensual.

I, d'altra banda –i amb això acabo–, a tall de reflexió, ens semblaria positiu plantejar-se la possibilitat de [#09.20] de forma participada el model d'inserció sociolaboral per fer efectiu el dret al treball d'aquestes persones que fa temps que necessiten d'adaptar-se a una realitat social diferent a la de l'entrada en vigor de la normativa actual. I si en aquesta redefinició del concepte de CETI, a què vostè feia referència

anteriorment, es plantegen aquesta diferenciació entre entitats mercantils d'aquelles sense afany de lucre.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Lozano. Ara seria el torn de paraula del Grup Parlamentari de la CUP. No hi és. Passaríem, doncs, al Grup Parlamentari de VOX, amb el diputat Ramírez, de la comissió d'Empresa. *(Pausa.)* Ah, que prefereixes...

Guillem Mateo Sellas

No, el que digui la presidenta.

La presidenta

D'acord. És que podria parlar de grups, però he entès que preferíeu l'últim torn. *(Pausa.)* Sí? Perfecte. Que éreu sol·licitants, no?

Javier Ramírez Gutiérrez

Lo solicitaron, tienen que hablar ellos.

La presidenta

Sí, però havia entès que volien els últims, com a gran... D'acord. Perfecte. Doncs... Sí? *(Pausa.)* Doncs el Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar. Diputat Mateo.

Guillem Mateo Sellas

Moltes gràcies, presidenta. I també gràcies al director general d'Economia Social i Solidària, el senyor Bonvehí, i també al seu equip, per la compareixença avui aquí per debatre la situació sobre els centres especials de treball, que són una peça essencial del nostre sistema d'inclusió laboral. Perquè no són només un instrument; són un espai on moltes persones amb discapacitat troben oportunitats reals, estabilitat i un projecte de vida. I aquest fet, pel Govern i per aquest grup parlamentari, Socialistes i Units per Avançar, és una prioritat que no admet matisos.

I l'any 2025 ha estat un any complicat per al sector, ho hem dit i ho tornem a dir amb tota claredat. El Govern va impulsar una actualització profunda de les bases reguladores dels ajuts als CETs, que no va ser ni un caprici ni una decisió unilateral;

va ser una demanda del mateix sector, que reclamava un model més ajustat a la realitat, més estable i més coherent amb els costos que assumeixen. Aquest procés es va fer amb diàleg, incorporant aportacions i buscant un consens que, en bona part, s'ha aconseguit.

Però també és cert que la implementació d'aquest canvi va generar retards importants en els pagaments, i aquests retards van tensar la tresoreria de molts centres i van generar un problema greu, que és la incertesa. No ho neguem, i el director general ha demanat disculpes, ja que som conscients que darrere de cada CET hi ha persones que no poden quedar atrapades en un calendari administratiu. I, alhora, amb aquests retards de pagaments també hi ha un context, també hi ha unes dificultats afegides, com són doncs l'augment del salari mínim, que impacta directament en centres amb marges molt estrets; l'increment de costos energètics i logístics, i també un context econòmic que ha dificultat molt sostenir l'activitat en la seva globalitat. Per tot plegat, s'ha configurat un escenari doncs difícil –aquesta és la realitat–, i el Govern n'ha assumit la responsabilitat.

Però, alhora, també vull remarcar que no s'ha quedat de braços plegats: s'han reforçat equips, s'han accelerat pagaments i s'ha establert un calendari més estable i més previsible. I és aquí on vull destacar la notícia a què fem referència, d'ahir, que crec que és especialment rellevant. Ahir es va anunciar un acord amb el sector, un acord que ha estat possible gràcies a la voluntat de totes les parts. I ho diem amb humilitat: aquest és un acord que és una bona notícia per al país. I no és un triomf de ningú en particular; és el resultat d'un procés de treball seriós i constant encapçalat des de la direcció general. Per això, tot i el soroll que s'ha generat, crec sincerament que aquest acord és la millor resposta. Quan la negociació està en el centre, com més diàleg i menys soroll, és quan avancem més enllà com a societat.

I, a més, l'acord incorpora un compromís que feia temps que des del sector es reclamava: treballar conjuntament en un nou model de CET, amb l'objectiu de tenir una proposta abans de final d'any, i això és molt important. Fa massa temps que el país dona voltes sobre quin ha de ser el model de treball protegit. I Catalunya té un model propi, singular, però també necessita una actualització profunda i compartida amb el sector.

Hem d'aprofitar aquest compromís, i per això plantejo la següent pregunta: cap a quin model hem d'avançar? Quin ha de ser el nostre referent? Quins elements ha de tenir o han de definir el treball protegit del futur? I és una pregunta que no podem seguir ajornant, i crec que el moment és ara, amb un acord sobre la taula amb el sector que, a més a més, ha demostrat responsabilitat i voluntat de construir.

I acabo. El nostre compromís és clar: enfortir el treball protegit, garantir estabilitat als centres i assegurar que les persones amb discapacitat tinguin oportunitats reals, dignes i estables. I ho continuarem fent com ho hem fet fins ara, des del diàleg, des de la corresponsabilitat, des de la voluntat de millorar. I, no menys important, volem reconèixer la feina que es fa des del sector, que, malgrat les dificultats, en continuï garantint l'ocupació, la formació i l'acompanyament, i això diu molt de la seva professionalitat i del seu compromís amb el país. I seguirem treballant també amb humilitat i determinació perquè aquesta situació no es repeteixi i perquè el model surti enfortit d'aquest procés i que estigui a l'alçada de les circumstàncies i de les persones que hi treballen.

I acabo, perquè, com diu el president Illa, aquest Govern ha vingut a transformar el país, ha vingut a transformar Catalunya.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat Mateo. Ara sí que és el torn de paraula del Grup Parlamentari de VOX. El diputat Ramírez, de la Comissió d'Empresa.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señora presidente.

Fitxer 27i28CDSI5

El govern de tothom i el govern de la transformació, ¿no, señor Mateo? Pues menos mal. Mire, no sé si han transformado ustedes algo. Lo que sí que han hecho es engrosar la Administración de una manera bárbara. Y, créanme, después de las intervenciones enjabonadas del señor Elena y de usted, le voy a decir lo siguiente:

y es que, en política (*veus de fons*), cuando alguien... –sí, le he escuchado perfectamente, y, por eso, si usted me deja acabar, lo entenderá. En política, cuando uno comete un error o no está a la altura, sí, efectivamente, se disculpa y asume responsabilidades. Y, en política, cuando no está a la altura, dimite. La manera de asumir responsabilidad es dimitiendo. Y cuando uno tiene que asumir responsabilidades, o cuando uno tiene que venir aquí a dar explicaciones, sin desmerecer la intervención del director general..., lo tienen que hacer los responsables. Y, por tanto, está muy bien la intervención que ha hecho el señor Bonvehí, pero a mí me sabe a poco. Es decir, yo creo que las explicaciones que dio el consejero en una interpelación, precisamente, de otro grupo pues no fueron las suficientes, porque no se ha corregido la situación. Y la prueba es que no se ha corregido la situación si incluso en este año se pretende reducir en 5 millones de euros la inversión en eso.

Y, claro, alguno pensará: «Bueno, pero es que la situación es compleja. Los plazos en la Administración...» Miren, ¿saben lo que pasa? Es que los catalanes no pagamos impuestos para proyectos secesionistas, como el del señor Bonvehí, o proyectos que se alejan de las necesidades reales de los catalanes. No, no, no, no. Pagamos impuestos para las situaciones como las que estamos debatiendo hoy; para personas que tienen dificultad para poder realizar sus metas, personas que tienen dificultad para poder realizar su trabajo diario, personas con dificultad, que les gustaría tener otras situaciones y no las tienen. Y allí es donde la Administración tiene que estar, al lado de esas personas.

Miren, yo les pondré un ejemplo. El señor Bonvehí ha hablado de la inserción en la empresa ordinaria. Modelos de éxito, en Tarragona, por ejemplo. Si ustedes hablan con los diferentes centros especiales..., oiga, hay una empresa... Por ejemplo, los señores de Esquerra, de la CUP, que quieren expulsar a McDonald's de Cataluña, ¿no?, que los cerrarían todos, pues mire, hay una empresa que se llama Malupa Restauración, en Tarragona, que prácticamente todas las personas que salen de esta enseñanza especial tienen acceso a la empresa privada, y trabajan y tienen una nómina y tal. Y esto no lo paga la Administración; lo paga la empresa privada. ¿Sabe por qué? Porque hay una parte del sector privado que valora estas personas y que valora que son personas con sacrificio, con esfuerzo, con [#02.41]. Y, en

cambio, la Administración, en vez de dar empuje a que eso se pueda llevar a cabo..., ustedes lo limitan. Pagar cada cuatro meses no es la solución, y usted lo sabe perfectamente. No es la solución porque... Incluso se ha dicho aquí previamente. Es que han tenido que incluso contratar préstamos, por lo tanto, pagar intereses, para poder pagar nóminas. O sea, no para hacer inversión en sus centros o no para adecuar sus instalaciones; no, no, para pagar nóminas. Claro, y, evidentemente, esto no se puede permitir. Por tanto, eso está sujeto, precisamente, al retraso de la Administración. Y ahí, en la Administración, sí que se debería hacer cargo.

Mire, esta es una cuestión que ya se ha hablado en varias ocasiones. El señor Elena lo ha dicho –es cierto. Incluso en una moción, en una interpelación, incluso en preguntas... Pero es que, ¿sabe lo que pasa? Que la sensación, después de escuchar su intervención y la intervención del representante político del Govern, es que ya han hecho suficiente –es que ya han hecho suficiente–, y, bueno, que aún tenemos que dar gracias de que esto va funcionando. Pues mire, no.

Yo, desde mi grupo, le voy a ser muy claro y muy directo. Nosotros entendemos que tienen que mejorar la financiación, tienen que mejorar el pago, pero sobre todo tienen que mejorar esa perspectiva de sentido común. Oiga, creo que los catalanes nos sentimos orgullosos de pagar impuestos para esas cuestiones; no para otras muchas en las que ustedes se gastan el dinero, pero para estas, sí. Por tanto, me gustaría saber cuál es la previsión de los dos años y medio que le quedan al Govern, a este Govern, antes de las elecciones, en cuanto a la financiación, no exclusivamente al aumento, evidentemente, del salario mínimo interprofesional, que, evidentemente, pues condiciona la masa salarial de esos centros, sino al hecho de que, como usted sabe perfectamente, los costes, la inflación, el coste de la vida, el coste de oportunidad han aumentado y, por tanto, me gustaría saber si dentro de, por ejemplo, el Servei d'Ocupació de Catalunya... Creemos que muchas de las partidas económicas que están destinadas a formación, fomento, etcétera, no se ejecutan, que se podrían destinar precisamente a ese fomento y esa protección de esas personas.

Gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat Ramírez. No hi ha el Grup Parlamentari del Grup Mixt. Per tant, passaríem de nou el torn al director general per informar sobre la problemàtica del finançament dels centres especials de treball.

El director general d'Economia Social i Solidària (David Bonvehí Torras)

Moltes gràcies per les seves aportacions. Intentaré contestar de manera ordenada, tenint present que, de les seves intervencions, hi ha un marc general que no podem obviar, és que nosaltres no..., la Direcció General d'Economia Social no pot treure les subvencions fins que, malauradament, l'Estat espanyol fa la transferència de la conferència sectorial. I aquest és un dels temes... No, no, ja ho sé que aquest tema molesta, però aquest és un tema que és estructural. I m'explico. Cada any l'Estat espanyol traspasa els recursos econòmics a la Generalitat per a les polítiques actives d'ocupació, i els centres especials de treball, doncs, es financen amb aquests programes. I, malauradament, fins al mes de maig, juny, juliol, doncs aquesta partida no es transfereix o no es reconeix per part de l'Estat. I, per tant, per molt que el Govern de Catalunya, el d'ara, el d'abans i el de més abans, intenti treure aquestes subvencions abans, no pot. No pot perquè no té els recursos garantits. I, com qualsevol administració pública, si no tens els recursos garantits, no pots treure una convocatòria de subvencions. Per tant, això no és menor i això explica, doncs, també que, històricament, els centres especials de treball no hagin pogut cobrar fins al mes de juliol o agost de cada any. Lo que hauria de ser..., si abans, el model d'abans, era previsió, la previsió era sobre el paper, perquè és una previsió poc real, perquè era una previsió, però, a l'agost ja, ja s'havien executat dues terceres parts de l'any i, per tant, aquella previsió no es podia portar a terme perquè no hi havia recursos garantits.

Amb aquest marc, que és francament millorable, introdueixo una altra qüestió, que alguns de vostès han plantejat, que és la plurianualitat, que seria la solució aquesta, o la concertació a la plurianualitat. I aquí és allà on crec que entre tots hem de fer un esforç, i hem de fer un esforç de país. Al Govern actual jo no puc decidir si es concerta un servei com les places de les persones amb discapacitat amb els centres especials de treball. Això, lo que són serveis garantits per part de l'Administració, doncs és un tema que sobrepassa, òbviament, les meves responsabilitats. Però és

veritat que, com a concepte, crec que algunes de les feines que fan els centres especials de treball..., jo sí que veig –si em demanen l'opinió personal– una possible concertació de segons quins serveis. No tinc tan clar, a lo que són les nòmines, si s'han de concertar, lo que són les nòmines dels treballadors. Però estic segur que els equips de suport, els serveis que fan més de caire general els centres especials de treball jo veig una concertació claríssima en aquest sentit, i crec que hi hem de treballar.

I també crec que hi hem de treballar en el fet de la plurianualitat. Si els treballadors no poden tenir les nòmines concertades, que, ho repeteixo, m'és més difícil visualitzar-ho, això, a curt termini, sí que, com deien el diputat Elena i un altre diputat, crec que la plurianualitat és imprescindible. I, en aquest cas, sí que els anuncio també que el Govern actual, doncs, ha arribat a uns acords amb el Govern de l'Estat, els quals permetran que aquesta subvenció que venia cada any ara està garantida per més d'un any. I, per tant, també és veritat que els podem ja treure les subvencions per més d'una anualitat. Això no és menor –per mi és important. I aquest aspecte crec que és el que ens hauria de centrar sobre el model de futur. I crec que és un avenç que hi haurà.

Preguntes més concretes que m'han fet. El diputat de Junts. Entenc doncs també la seva oposició, d'intentar controlar el Govern, i entenc..., vull entendre que el que diu doncs ho fa també en aquest marc. Sé que és un bon coneixedor del sector, sap dels esforços que estem fent, Però hi ha una afirmació que crec que també hauríem de posar... A mi em sap greu que es digui que és que durant onze mesos els centres especials de treball no han cobrat. Això no és ben bé així, perquè aquest 2025 lo que han cobrat són les restes del 2022, 2023 i 2024, i això és lo que no pot tornar a passar. Per això, jo em nego a tornar a un sistema que era de previsió i que tot quedava pendent per als altres anys. Això no pot ser. I jo crec que les coses s'han de pagar quan s'han executat i sense crear que l'any 2025, com aquest any, haguem hagut de pagar el deu per cent de no sé quin any, el vint per cent de no sé quin any, una resta que quedava per aquí, una resta que quedava allà... I crec que això sí que no és seriós. I crec que això sí que fa que l'Administració... –i ho dic sincerament– crec que això és lo que havíem de canviar, i ho hem canviat. És veritat. I jo demano un altre cop disculpes. I, a més, no... Bé, no tinc cap problema en demanar-les. I ho

lamento molt, perquè, a més, conec quasi totes les persones responsables de centres especials, i encara et sap més greu quan coneixes la gent i quan ja hi has establert una relació si més no professional.

Però, a part del perdó i les disculpes, jo també els dic: home, és que hi havia un sistema francament millorable. Ara és millorable, però el d'abans era molt millorable. I hem tingut responsabilitats..., no tots els partits, però la majoria de partits en aquest sentit han governat a Catalunya i, per tant, tots en som una mica conscients.

I l'Institut Català de Finances..., és veritat, nosaltres vam fer una... Ens va semblar que, proposant que l'Institut Català de Finances pogués finançar els centres especials de treball en aquest període..., i jo crec que ha estat positiu que l'Institut Català de Finances, sense tenir les resolucions de les subvencions, pogués ajudar directament. Per tant, no demanaven la resolució dels expedients i, per tant, els ajudaven. Però és veritat que l'Institut Català de Finances cobra interessos. I, per tant, hi ha hagut la sensació que, malgrat els interessos, segurament eren una mica millors que les entitats bancàries normals, com no pot ser d'una altra manera, però es crea doncs una situació que no és agradable, que la mateixa Administració doncs cobri interessos per un retard que ella produeix. I, per tant, en aquest sentit també ja els anuncio que el 20 de març presentem un nou projecte, que se'n dirà Financoop, que hem agrupat totes les cooperatives de crèdit de Catalunya i totes les entitats d'economia social que fan funcions financeres i d'assegurances ètiques, que intentarem crear també un mecanisme perquè, des de l'economia social, les entitats de crèdit de l'economia social puguin sufragar aquests imprevistos que a vegades tenen aquests tipus d'entitats al país. I, per tant, el dia 20 de març veureu que es crea un instrument, que és Financoop, doncs que és una agrupació de diferents cooperatives de crèdit que també donaran resposta a aquestes situacions.

Ja he respost a Esquerra Republicana amb la plurianualitat.

El Partit Popular em deia: «Tard, no és correcte i manca de consens.» Tard, tan ràpid com hem pogut. Els recursos, la transferència de l'Estat ve quan ve. I és veritat, per incorporar tots aquests canvis hem hagut de modificar l'ordre de bases, i les ordres de bases i les convocatòries, per modificar-les, requereixen uns quants mesos de treball intern.

Per què –i això és una pregunta que han fet diferents grups, i amb això acabo– es van incorporar aquestes dues modificacions als equips de suport, que han provocat que ara algun diputat diu «això és una rectificació»? Hi ha dues qüestions; una era agafar una data concreta per valorar... Com que ja enteníem..., com que el sector creu que l'actual sistema dels EMS, que és un sistema que es va canviar el 2022, no és un sistema que filosòficament és el que ells defensen, perquè ells defensen un acompanyament més general de la seva vida, de la persona amb discapacitat, i no tant en el treball, i ara estava molt pensat que l'equip de suport només subvencionava l'acompanyament en el treball, i això es va modificar el 2022, diuen: «Ostres, a sobre, les modificacions que has fet sembla que encara aprofundeixen més en aquesta diferència.» Però, ho repeteixo, aquest canvi es va fer el 2022 perquè semblava que l'equip de suport era per donar suport en el treball i no era pel tipus d'acompanyament a tota la seva vida.

Nosaltres crec que hem de modificar els equips de suport de manera més general – per això establirem una nova definició–, crec que hem d'anar cap a un acompanyament més integral. Per tant, això ho comparteixo molt amb vosaltres, però aquest any el tema de que no se subvencionava el tema de les baixes anava en consonància amb que quan una persona treballa i és substituït per una altra persona, com que ja es subvencionava la persona que substitueix, ens semblava que no havíem de subvencionar dos cops el mateix lloc de treball. Però... Bé, no, no, a nosaltres ens semblava que no havíem de subvencionar dos cops l'acompanyament en el mateix lloc de treball. Que això va en contra d'aquest acompanyament integral de la persona amb discapacitat crec que és el que... Bé, fem una nova valoració i, mentre no definim els nous equips de suport, ens sembla que val més doncs tornar al 2024, que era una situació doncs que pot provocar que subvencioni dos cops el mateix lloc de treball. Però ja entenem que, això, hi ha hagut un desajust en el sector i

Fitxer 27i28CDSI6

per tant, jo no tinc cap problema en venir aquí i dir que hem ratificat aquesta decisió. Per això es va fer, per aquest motiu. I per un altre motiu, d'agafar les baixes un dia

concret, que era el 22 de setembre, doncs es va agafar perquè hi ha aquesta línia de no anar tant al treball a l'ajuda mentre estàs treballant allà directament, sinó agafar un criteri més objectiu de dir, doncs guaita, si aquell dia hi ha tants treballadors, pagarem aquesta subvenció, perquè s'entén que és una subvenció més general i no tant en l'acompanyament en el treball. Ho repeteixo, el sector ens ha fet veure el treball conjunt i hem de veure els números de cada centre especial de treball que s'ha vist afectat, perquè no els tenim, però jo el que us dic és que la subvenció dels EMS es va convocar per trenta-dos milions i mig, s'ha adjudicat per trenta-u i els altres anys era la mateixa quantitat. Per tant, el que entenc és que hi ha centres especials de treball als quals no els ha afectat i els ha beneficiat aquest nou còmput, i hi ha centres especials de treball als quals no els ha beneficiat i els ha perjudicat aquest nou còmput, perquè la subvenció que s'ha atorgat és la mateixa que els altres anys.

I ja està, acabo dient que hem intentat buscar el consens. Aquesta direcció general creu que no només hi ha un tipus de centres especials de treball. Nosaltres no només dialoguem amb una entitat representativa. Jo sempre he estat un defensor que hi ha diferents entitats representatives i diferents tipologies de fets i que totes, en certa manera, ajuden a la inserció laboral de persones amb discapacitat i, per tant, aquesta direcció general crec que sí que ha intentat imperar que la interlocució fos molt més àmplia del que era. Hem dialogat amb nou entitats representatives. Això ho fa més difícil que no pas dialogar amb una, i segurament, doncs, alguns canvis que s'han fet o alguns malentesos que hi ha hagut també són perquè dialogar amb nou entitats representatives és diferent que dialogar amb una.

I acabo amb el representant de VOX. Crec que algunes coses no compartim, òbviament, però sí que el paper de l'empresa privada jo crec que l'hem de posar més en valor. Jo no menyspreo gens totes les iniciatives privades que fan la inserció laboral per a persones amb discapacitat, i cada cop n'hi ha més. I cada cop hi ha més empreses amb responsabilitat social que intenten incorporar persones i cada cop hi ha més centres especials de treball que volen organitzar actes i sinergies amb les empreses ordinàries perquè veuen que és la manera també d'inserir les persones a l'empresa ordinària. I en aquest sentit tenim moltes peticions ja, aquests últims anys, de fer actes conjunts entre l'empresa ordinària i els centres especials de treball

i, per tant, a mi m'agradaria que des de la discrepància que puguem tenir tots puguem treballar en aquesta línia, perquè crec que val la pena.

Moltes gràcies.

La presidenta

Doncs, moltes gràcies. Donaríem per finalitzada aquesta compareixença. Agrair de nou la seva presència. Era un tema important i amb problemàtica. Gràcies.

Fem un minut de recés per la següent. I si algú necessita més, doncs ens esperarem a la següent compareixença. Gràcies.

(Pausa llarga.)

Si us sembla, tornaríem a reiniciar la comissió que estem fent avui conjuntament entre la Comissió de Drets Socials i la Comissió d'Empresa. Abans hem tingut el director general, i ara, doncs, donem la benvinguda al senyor Víctor Galmés, el director de Discapacitat Intel·lectual de Catalunya, de Dincat. També ens acompanya la senyora Vanessa Álvarez, la subdirectora d'Incidència, Comunicació i Innovació del Dincat. Si us plau. *(Remor de veus.)*

En aquesta segona compareixença –si us plau, demanaria silenci, que estem ja de nou a la comissió–, el compareixent disposarà de quinze minuts; després, els grups parlamentaris, de cinc minuts cadascun. I finalment, de nou, deu minuts també pel senyor Galmés. Aprofito també per donar la benvinguda a la nova diputada Alba Camps, que formarà part de la Comissió de Drets Socials i serà la nova vicepresidenta d'aquesta comissió. Benvinguda. Doncs, deu minuts.

Víctor Galmés (director del Dincat)

Perfecte, molt bé. Moltes gràcies. Molt agraïts també d'aquesta compareixença per poder explicar la situació dels centres especials de treball i una mica tot el que hem viscut aquests darrers mesos.

Amb l'explicació, volia començar fent un repàs del que ha passat i perquè arribem a dia d'avui aquí. Tot ve perquè es va treballar una modificació de les subvencions que

han de garantir els suports a les persones amb discapacitat que estan en el centre especial de treball, que aquestes modificacions sí que se'ns van anar informant, entre gener i abril, dels canvis que hi havia en l'àmbit general, i que després, quan es varen concretar, el que sí que varen veure és que tenien un impacte en els suports que acabaven rebent les persones amb discapacitat, i en el nostre cas, amb especials dificultats, que són les que necessiten un suport més intens i continuat. Creiem que és important fer aquest repàs per veure d'on arribem i sí que hi dedicarem uns minuts. Quan varen traslladar aquests impactes, el retorn, el diàleg amb el govern, amb el Departament, va ser que no, que no hi havia tant d'impacte, que no patíem, que no hi seria. Això, al maig-juny. Quan després al setembre es convoquen les subvencions, ja anàvem amb retard i veiem la concreció de la sol·licitud, sí que constatem que sí que hi havia un impacte, que era fins al vint per cent –entre el dotze i el vint per cent– de reducció en els suports de les persones amb discapacitat i especials dificultats. I aquí va ser quan vàrem tornar a fer la incidència de dir: no només tenim retards en els pagaments, no han tingut altres incidències que hi havia, sinó que a més, hi ha una reducció molt significativa de la part essencial del model de suport

Fitxer 27i28CDSI7

en el nostre col·lectiu, que és aquesta reducció de fins al vint per cent amb els equips multidisciplinaris de suport. Entre setembre i octubre sí que vam estar parlant amb el departament la possibilitat de revertir aquesta situació, sense tenir resposta, sense tenir compromisos, i això sí que ens va portar a engegar una campanya d'incidència mediàtica, tant a mitjans com a través de tots vosaltres, per demanar-vos la implicació en els grups parlamentaris, perquè no teníem una resposta. I vam estar d'octubre a desembre amb aquesta campanya i sense tenir un diàleg fluid amb el Govern. Sí que és cert que, fruit d'aquesta campanya i de la feina que es va fer, a partir del desembre, del 23 de desembre concretament, i durant el gener, vam iniciar unes negociacions, unes reunions, un diàleg que, així com hem de ser crítics quan no teníem aquest diàleg fluid, en el moment de la negociació sí que hi va haver molta predisposició des del primer moment en la voluntat d'arribar a acords o trobar solucions posant les persones al centre. I aquí sí que al llarg del gener hem pogut

bastir aquest acord, que entenc que abans s'ha explicat, i que estem satisfets com a sector, perquè és un acord que permet recuperar allò que es va perdre el 2025, l'impacte que hi va haver, tant de quantitat de reducció de les subvencions –aquest entre dotze i vint per cent que es reduïen–, com també una part de les despeses financeres. Aquí sí que hem trobat el mecanisme per recuperar l'impacte del 25, no d'una manera directa, traçable entre totes les entitats que han tengut aquest impacte, i a més no es recupera tot en el primer any, sinó que sí que en dos o tres anys s'aconseguirà revertir aquesta situació. No és l'ideal, perquè ens hagués agradat una traçabilitat directa de cadascú i que recuperés immediatament, però entenent les dificultats normatives i legislatives de desfer les coses fetes, creiem que és una solució que almenys és suficient per recuperar l'impacte del 25.

També hem acordat la modificació del 26 perquè no es torni a repetir aquest impacte i, per tant, també és una bona solució que evitem que es torni a repetir la situació en el 26. I això ens situa a la casella de sortida. És a dir, tornem a estar com estàvem en el 2024, diguéssim, que no és la situació ideal, però sí que almenys es para aquest impacte que hi va haver en el 2025. I el que sí que l'acord incorpora és el compromís de negociar durant el 26 una millora del model del suport a les persones amb discapacitat i especials dificultats –que és la part en què sí que Dincat representa majoritàriament i ens sentim com a l'interlocutor per poder treballar-ho–, pactar en el 2026 una modificació de model que garanteixi aquests suports a les persones, que sigui un dret subjectiu, és a dir, que la persona no estigui exposada a una sol·licitud de subvenció i un canvi del funcionament pugui deixar persones sense, sense suports. I també cal posar la persona al centre. Hi ha persones que necessiten un suport més intens i, per tant, tot això s'ha de poder treballar. Per tant, posem molt en valor que l'acord ens serveix no només per recuperar el que ha passat, sinó amb una mirada a futur i tenint un espai de treball, que ara la feina és concretar-ho i després desenvolupar-ho de cara a futur.

Sí que és cert que tot aquest acord queda subjecte a la disponibilitat pressupostària –al final estem parlant de diners–, i sí que una primera cosa a què us emplacem és que després s'ha de fer un seguiment que els pressupostos de la Generalitat contemplin totes les partides que permetin desenvolupar aquest tema dels acords. I

aquí sí que us emplacem i us demanem complicitat perquè puguem incidir en la negociació dels pressupostos.

En tot això, sí que com a Dincat ens agradaria posar de manifest i valorar l'acció parlamentària que ens ha acompanyat en tota aquesta incidència, amb la implicació dels grups parlamentaris, alguns amb més capacitat d'implicació, amb més voluntat, i també destacar aquells que us hi heu pogut implicar més. Però sí que en general ens hem sentit escoltats, entesos i creiem que ha estat clau que des del Parlament s'hagi pogut fer aquesta funció de control, que al final és essencial en una democràcia sana, que el Parlament pugui exercir aquest control sobre el Govern, i que ha estat clau per poder arribar als acords, per poder avui estar explicant una solució satisfactòria. Per tant, això, agrair la implicació que heu tingut i el suport que hem sentit en poder avançar més en un tema de país tan sensible com és el suport a les persones i als col·lectius més vulnerables. Que aquí emplacem també que sempre hem sentit que era un element de consens entre els grups parlamentaris, sabent que no sempre és així, o que a vegades costa, però sí que us emplacem que segueixi sent un tema de consens i que sentim aquesta implicació quan estan en perill aquests suports.

Amb tot això, és clar, ara estem, com dèiem, en el punt de sortida. Hem de parlar del futur i sí que cal continuar. Ens queden elements sobre la taula que, més enllà que han fet el *reset*, ara hem de treballar aquest futur. I per treballar aquest futur, sí que m'agradaria fer un parèntesi i recuperar una mica què és del que estem parlant, i estem parlant de la inclusió laboral de les persones amb discapacitat i especials dificultats, d'un dels col·lectius més vulnerables. Que la inserció sociolaboral no només és l'àmbit laboral, estem parlant que a aquestes persones els permet formar part activa de la societat. Com a Dincat i com a sector fa molt de temps que diem que és la principal via d'inclusió social, que aquestes persones no només tenen feina, sinó que també el que tenen és un projecte de vida, un formar part activa. El que està clar és que quan veiem que una persona surt de l'àmbit laboral, no només es desestructura la part laboral, sinó que es desestructura tota la seva part activa com a societat. I a més, ha estat una aposta de Catalunya molt ferma. És a dir, aquí sempre ens hem cregut que la millor manera de tenir inclusió social és a través del treball, i això les xifres ho posen en evidència. I per exemple, quan mirem –ara

només en l'àmbit dels centres especials de treball– les xifres de quantes persones amb discapacitat i especials dificultats estan treballant en centres especials de treball a tot Espanya, veiem que si poblacionalment representem el setze per cent de la població, aquest col·lectiu de discapacitat i especials dificultats en els centres especials de treball de tot Espanya, els de Catalunya representen el vint-i-set per cent. Per tant, és una xifra molt més elevada i respon que des d'aquí s'ha fet l'aposta que aquestes persones, en lloc d'estar en un centre ocupacional o a una lògica assistencial, estan treballant amb tots els beneficis que això implica per a la persona i per al sistema i per a la societat, perquè són persones actives, que produeixen, que tenen un projecte de vida independent, que paguen impostos i que no utilitzen uns recursos públics en l'àmbit social.

Per tant, això crec que és important i, a més, tot i que hem de treballar un model integral que miri la mirada àmplia, tant en la inserció a l'empresa ordinària com en l'àmbit del centre especial de treball, sí que creiem que com a societat al teixit empresarial hi ha bones pràctiques, hi ha moltes persones amb discapacitat i especials dificultats que treballen a l'empresa ordinària, però estem lluny de tenir un teixit i unes polítiques públiques que garanteixin que qualsevol persona amb discapacitat i especials dificultats pugui treballar a l'empresa ordinària. Aquí ens falta, per exemple, desenvolupar tot el tema del treball amb en suport perquè la inclusió a l'empresa ordinària sigui una realitat. És a dir, si no hi ha un acompanyament continuat, quan hi ha qualsevol entrebanc, quan aquesta persona envelleix, quan hi ha qualsevol dificultat, l'empresa ordinària opta per prescindir d'aquests contractes laborals. Per tant, cal el treball en suport perquè sigui una realitat, calen més polítiques i, mentrestant –i creiem que durant molt de temps– el centre especial de treball és el garant que aquest col·lectiu tingui oportunitats laborals reals, perquè és on tenen els suports continuats, on tenen tot el que necessiten.

I aquí us posaré un exemple. Hi ha molts tipus de centres especials de treball. Tots fan una funció social, tots són importants, tots generen llocs de feina per a persones amb discapacitat. Però quan parlem dels centres que representem a Dincat, i són aquells que s'orienten majoritàriament a les especials dificultats, i quan estem parlant que de mitjana el vuitanta per cent de les persones amb discapacitat que hi treballen

són persones amb discapacitat i especials dificultats, fan una anàlisi inversa del mercat de treball. Quan tenen un lloc de feina a cobrir, què fan les empreses normals i què fan els altres centres especials de treball? Del llistat de candidats i candidates, escullen aquella persona que té més capacitat d'ocupació, que el seu llistat d'ocupació està més alt, que poden generar més productivitat. I està bé, això és com funciona l'economia. Ens agradi o no, és la realitat de com funciona i, per tant, a altres centres especials de treball fan aquesta visió, que és una visió laboral. Què fan els centres de Dincat i els que s'adrecen majoritàriament a especials dificultats? Doncs d'aquell rànquing de persones que poden ocupar un lloc de feina, agafen les que tenen més dificultats d'inserció laboral, aquelles que no trobaran ofertes o possibilitat d'inserció a l'empresa ordinària, que és l'origen dels centres especials de treball. Quan es varen concebre ideològicament en la LISMI, aquesta era la funció que havien de tenir els centres especials de treball: ocupar aquelles persones que no tenien possibilitats o tenien més dificultat d'anar a l'empresa ordinària. És clar, fent això, són uns centres i unes persones que necessiten uns suports més intensos i que necessiten unes polítiques d'acompanyament.

Creiem que això era important perquè en aquest model de futur això s'ha de preservar. I això forma part del que dèiem, del model català, de l'aposta que s'ha fet a Catalunya i de la qualitat de vida d'aquestes persones, que no són poques. Estem parlant de 16.000 persones que treballen a centres especials de treball. I amb això a futur, ens surten dos reptes. Començaré per un de més curt, que és que s'ha de poder concertar aquest suport. Ha de ser un suport que sigui inherent a la persona, ha de ser un dret subjectiu que la persona no perdi i això passa per la concertació. I en seu parlamentària es tramitarà o s'està tramitant la llei d'instrument de provisió de serveis, i aquí us emplacem i us demanarem com a Dincat que aquesta concertació contempli no només serveis socials, sinó també els serveis d'acompanyament laboral, tant en el centre especial de treball com el del treball en suport a l'empresa ordinària. És un acompanyament que té la persona continuat en el temps, que no té a veure amb l'activitat productiva, sinó amb el suport assistencial i, per tant, això s'ha de concertar. Això ha de ser un dret que tingui la persona i s'ha de poder concertar des de treball. Treball ha de poder tenir una eina de concertació d'aquests serveis. Per tant, això és una cosa a futur que és propera, que ja tenim

sobre la taula i que hi ha de ser. I aquí sí que us emplacem que això pugui ser una realitat i us farem arribar proposta com a Dincat.

I l'altre és: com sabeu, l'SMI, el salari mínim interprofessional, ha pujat ara un 3,1 per cent, que és un increment continuat que s'ha anat produint, que evidentment és una millora per a les persones, que evidentment volem que les nostres persones cobrin aquest increment. Si miressin la sèrie, el dibuix, és un increment continuat. El salari mínim interprofessional s'ha més que doblat en els darrers vuit o nou anys. Súper positiu, però calen polítiques d'acompanyament perquè això sigui una realitat de les persones que estan treballant al centre especial de treball. I el que us he explicat dels nostres centres, el gruix, com podeu pensar, s'acumula al salari mínim, i no és perquè se'ls pagui el mínim, no. És perquè són persones que per poder formar part activa del mercat laboral necessiten complements a la seva activitat productiva, necessiten una subvenció salarial, que és el que tenim, i necessiten uns equips d'acompanyament. Per tant, s'acumula allà perquè els suports, les polítiques els aporten fins al mínim d'ocupabilitat i tenim que el gruix està cobrant el salari mínim. Cada increment del salari mínim és un increment dels costos productius molt grans i molta més dificultat per mantenir aquests llocs de feina i perquè els centres especials de treball, que avui represento aquí, puguin continuar generant aquests llocs de feina.

Però és que hi ha un afegit. Com sabeu, s'està tramitant que el salari mínim interprofessional sigui el salari base i que, per tant, no hi hagi absorció de complements, com sí que ara passava ara. Ara, el salari mínim el que assegurava era el mínim de l'ingrés, però no era el salari base. Ara totes les antiguitats, tots els complements deixaran de no poder-se absorbir. Per tant, el que estan garantint és que la persona cobri el salari mínim menys tots aquells complements, que això – repetim – és molt positiu i necessari en clau de defensa de drets de les persones, han de cobrar aquests increments, volem que cobrin aquests diners, però sense unes polítiques públiques que ho acompanyin això serà del tot del tot inviable.

Per què posem això sobre la taula? Perquè si aquest 3,1 d'increment, que és una realitat, quan es tramiti la normativa complementària que no permet que faci aflorar tots els complements, l'impacte amb els costos salarials de les persones que treballen

en els centres especials de treball d'iniciativa social i d'especials dificultats no serà d'un 3,1, sinó que serà un deu, un quinze o un trenta per cent d'increment salarial. Que repetim, que és fantàstic i això millora la qualitat de vida de les persones, però aquest increment del deu, del quinze o del trenta l'hem de poder sostenir, l'hem de poder acompanyar. Per això no demanarem que aquestes persones cobrin menys, perquè no és el que volem. Volem que aquestes persones cobrin aquests increments, però sí que necessitem mesures complementàries i, en aquest cas, el que posem sobre la taula és que la subvenció salarial de les persones amb especials dificultats, de l'SMI, s'incrementi fins al setanta-cinc per cent.

Això hauria d'estar garantit en els pressupostos de la Generalitat, que esperem que aquest any els tinguem, és imprescindible que els tinguem per coses com aquesta i moltes altres. Per tant, els pressupostos ho han de contemplar. Després hi ha una altra lluita que l'estem treballant, que és que aquests diners puguin venir des de Madrid, des de l'Estat, des de la conferència sectorial. Però si la Generalitat no ho contempla en els pressupostos, no existiran. Per tant, la primera passa és que això pugui estar contemplat als pressupostos. Us ho demanarem com a treball a futur i després ja treballarem perquè aquests diners puguin venir de l'Estat.

Fitxer 27i28CDSI8

La presidenta

Moltes gràcies al senyor Víctor Galmés. Ara passaríem al torn de paraula dels grups parlamentaris que han sol·licitat informar sobre la problemàtica del finançament dels centres especials de treball de les persones amb discapacitat intel·lectual. Com he comentat abans, els grups que ho han sol·licitat són el Partit Socialista i Units per Avançar, Junts, Esquerra Republicana, el Partit Popular, Comuns i la CUP. Anirem per ordre d'aquests sol·licitants i primer, per ordre, el Grup Parlamentari de Junts, amb el diputat Padrós, amb cinc minuts de temps.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, presidenta. Gràcies, senyor Galmés. I gràcies a la resta de representants i gràcies a Dincat. De fet, a totes les entitats que representen per la feina sostinguda, constant i sovint silenciosa que fan des de fa dècades en defensa dels drets de les

persones amb discapacitat, especialment les persones amb discapacitat intel·lectual, i de les seves famílies. Felicitar-los pel pols, per les negociacions i especialment per l'acord de dilluns.

Permetin-me que avui els parli també des de la rigorositat i la responsabilitat que es mereix el que ens exposa. El que tenim sobre la taula és una qüestió estructural de país, vostè ho ha dit molt bé. És a dir, com garantim amb estabilitat, amb visió de futur, el dret al treball de les persones amb discapacitat, especialment, en aquest cas, intel·lectual, i com protegim també les entitats que ho fan possible. I com ho protegim tot plegat amb un model que ja tenim, que és el model català, un model molt diferent del de la resta de l'Estat espanyol. Un model centrat en el dret al treball de tothom, perquè el treball dignifica, però un treball amb suport quan calgui i que, com bé ens ha dit, cal concertar. I des d'aquí ja li diem que sí, i tant que sí. Aquest dret no s'ha construït improvisant. S'ha construït amb continuïtat, com dèiem, un model propi, arrelat al territori, perquè en cada territori hi ha encara més casuístiques que la fan encara més concreta i més específica, amb un tercer sector social molt fort i liderat especialment per famílies que han deixat de dormir moltes vegades perquè això fos possible. I evidentment, amb professionals molt compromesos, perquè això sí que és vocació.

Els centres especials de treball no són un recurs subsidiari, són una política pública consolidada a Catalunya i són la porta d'entrada al mercat ordinari sempre que és possible i són xarxa de sosteniment vital quan no ho és. I aquí els equips multidisciplinaris de suport són una peça essencial. Per això ens preocupen profundament les conseqüències d'aquest canvi de bases que va tenir lloc el 2025. Unes bases que van alterar d'alguna manera la lògica del sistema. Hi insisteixo, un cop més, que celebrem l'acord al que van arribar el dilluns amb el Departament d'Empresa i Treball i és un acord que ha fet rectificar el Govern i, en part, recupera les bases que hi havia abans.

Per això, voldria que ens expliquessin, si us plau, amb detall, amb més detall, si es pot, les conseqüències pràctiques d'aquestes males decisions i accions del govern d'aquestes bases que els deia de l'any 2025. És a dir, per exemple, quins sobreesforços s'han vist obligades a fer les entitats per sobreviure? Pel que fa a les

baixes, si ens pot explicar amb més detalls, i fins i tot amb algun cas concret, si es pot, què passa quan una persona amb discapacitat agafa la baixa? És a dir, el suport que necessita o el suport que se suposa que li ofereix el centre especial de treball desapareix o aquest suport s'intensifica? De fet, a tot plegat s'hi ha sumat una situació de tresoreria excepcional, és a dir, milers i milers de milions d'euros avançats pels centres especials de treball per garantir salaris. Entitats d'utilitat pública assumint endeutament per sostenir una política que és responsabilitat de l'administració. Quin impacte real ha tingut això en la capacitat de planificar, de retenir talent, de mantenir equips estables? Quantes inversions no s'han pogut materialitzar? Quin endeutament ha suposat això per a les entitats? I aquí hi ha un altre element clau, els professionals dels equips multidisciplinaris de suport que dèiem. Fa temps que arrossegueu una bretxa salarial significativa. D'això n'hem parlat diverses vegades. Com afecta això a la continuïtat dels equips? I, evidentment, en darrer lloc, a la qualitat d'aquest mateix suport. Perquè és evident que no és el mateix treballar amb un neguit que sense. I això aquests professionals que formen part d'aquests equips, sens dubte, també són persones i són víctimes d'aquells neguits. Si els equips multidisciplinaris de suport són estructurals, i tot indica que ho són, el finançament també ha de ser estructural. Per tant, més enllà d'aquest concert, com ho aterrem això? Quins instruments jurídics i pressupostaris donarien seguretat real? Acabo o un minut? (*Veus de fons.*) Acabo. Val, d'acord, gràcies. És a dir, quina seguretat jurídica real –a curt, mitjà i llarg termini–, quines condicions mínimes haurien de garantir pensant ja en 2027 i als anys següents? És a dir, pensem més enllà, fem una Catalunya de futur vivint el present, està clar.

De fet, crec que, per acabar, cal fer valdre que quan les persones amb discapacitat treballem, el gran miracle que es produeix a les nostres vides és que deixem de ser receptors de serveis i passem a ser generadors de serveis. I jo crec que si tots els presents tinguéssim aquesta consciència, quan parlem amb vostès els miraríem amb uns altres ulls.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat Padrós. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari d'Esquerra, Joan Ignasi Elena.

Joan Ignasi Elena Garcia

Parlaré dos minuts o dos minuts i mig i, després, la meva companya Najat.

En primer lloc, com a partit d'oposició, hem estat contundents amb el desgavell d'enguany i com a grup també que vol ser útil als ciutadans i ciutadanes a buscar la solució a la situació que han patit els centres de forma inexplicable. Voldria començar agraint la feina extraordinària que fan els centres i que fan les fundacions i les entitats que els acullen, perquè al final treballen per una cosa tan màgica i tan fantàstica que és la felicitat de les persones, dels usuaris, dels centres, per la seva dignitat i la seva possibilitat de créixer com a persones.

Voldria fer algunes preguntes concretes. Parlem d'estabilitat. Una és la concertació, un mecanisme, el sistema de concertació, i l'altre també seria convocatòries en d'altres àmbits que fossin plurianuals, com va fer el govern anterior en molts dels programes de la [07:13], que permet una major estabilitat. Dos: respecte al salari mínim i el canvi de complements. És una extraordinària notícia, efectivament, l'increment. Però quins mecanismes, quines alternatives tenim? El setanta-cinc per cent que s'hauria de lluitar en l'àmbit de l'Estat, i sinó a través del pressupost de la Generalitat, però quin és el camí, el recorregut que això té? N'hi ha un també, que és possible i per al qual el govern de la Generalitat hauria de lluitar, i és que a la conferència sectorial es reparteixin els recursos en funció de les dades que vostè ha dit: quin és el percentatge a través del qual es destinen els ajuts, és a dir, el poblacional, però quina és la realitat de persones amb discapacitat i necessitats especials que treballen a Catalunya. Em sembla que ha dit del dinou al vint-i-set per cent. Per tant, del setze al vint-i-set per cent, aquest onze per cent de més segurament ajudaria molt que la Generalitat pogués subvencionar molts més recursos i això s'ha de lluitar a la conferència sectorial. Quin és l'acord al qual han arribat i si compensa aquest dotze per cent, quinze, dels quals parlaven que havien patit? I quin és l'impacte, també els voldria preguntar, de les entitats amb ànim de lucre en les subvencions en els suports que es donen? És a dir, si som més a repartir, encara que els recursos siguin els mateixos, evidentment les entitats com la seva en tindran menys.

I acabo aquí perquè li passo la paraula... Bé, la presidenta li passarà la paraula a la diputada Najat.

La presidenta

Gràcies, diputat Ignasi Elena. Ara és el torn de paraula de la Najat Driouech.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. Primer de tot, moltíssimes gràcies al director de Dincat, el Víctor Galmés, per la seva intervenció, i també faig extensiva la meva salutació a les persones que l'acompanyen.

Nosaltres, des de la perspectiva més de la Comissió de Drets Socials i una mica posat el barret com a portaveu de Drets Socials, ens agradaria, si és possible, senyor Galmés, plantejar-li cinc preguntes molt concretes. Tres sobre el present i dos que creiem que haurien de tenir una mirada més de futur.

La primera seria fins a quin punt l'actual model de finançament garanteix el dret al treball digne de les persones amb discapacitat intel·lectual i no només la seva ocupabilitat formal?

L'altra pregunta és si consideren vostès que el sistema actual reproduïx les desigualtats territorials, o entre altres perfils de discapacitat? I també quins indicadors podien mesurar aquesta pregunta que plantejo?

L'última pregunta d'aquest present seria: quines conseqüències socials té l'infr finançament sobre les trajectòries vitals de les persones treballadores? Parlem de l'autonomia, parlem de la salut mental, parlem de la inclusió comunitària, entre altres.

I amb una perspectiva de futur, nosaltres voldríem saber quin paper han de jugar els CET en una estratègia més àmplia en l'economia social i solidària, inclusió laboral real.

I per últim, com es pot avançar cap a models més inclusius, però inclusius reals, i flexibles, sense, evidentment, posar en risc els llocs de treball actuals? Crec que ho hem dit en diferents espais i també en les diferents reunions que hem tingut amb vostès, i aquí voldríem també compartir que vostès formen part d'aquest patrimoni

nacional –que també ho ha dit el meu company abans– i crec que és de justícia que entre tots i totes puguem vertebrar i millorar aquest patrimoni nacional.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Driouech. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Popular. La diputada Casanova, de la Comissió d'Empresa. Montse? Disculpeu. Montse Berenguer de Drets Socials.

Montserrat Berenguer Messeguer

Bon dia. Gràcies, presidenta, i al senyor Víctor Galmés, director de Dincat. Bé, des de la nostra formació política sap bé que ens hem reunit, hem visitat centres especials de treball, hem pogut conèixer de primera mà i recollir les seves demandes, les seves necessitats. Defensar els centres especials de treball no és una qüestió ideològica –suposo que amb això hi estarà tothom d'acord–, és una qüestió de justícia social i de sentit comú. Un fet d'iniciativa social no funciona com una empresa convencional, és aquella empresa productiva però que incorpora professionals que ofereixen aquest acompanyament constant i adaptat. Aquest suport que fa possible que persones amb discapacitat i també discapacitats severes d'alta complexitat puguin treballar amb una seguretat i una estabilitat. Qualsevol retallada, manca de finançament, com és el cas, no és un ajust tècnic, és un impacte directe en la salut, el benestar i la seva qualitat de vida. Els ho diem perquè des del Partit Popular, i també des de Lleida, ja vam presentar una moció amb un objectiu clar: sumar esforços i donar una resposta institucional. També des del Partit Popular i en seu del Parlament, hem exigit al Govern de la Generalitat abonar de manera immediata les quantitats pendents, saber en quin punt estem a data d'avui i regularitzar aquest deute acumulat amb un pla de pagament públic, calendaritzat i revertir qualsevol retallada amb aquell personal de suport i establir un model de finançament estable.

Bé, anem a retrocedir una mica en el temps. El Partit Popular vam presentar també aquí al Ple del Parlament una moció de drets socials al febrer del 2025. Va ser aprovada, hi van donar suport la majoria dels grups. En contra, vots de VOX i l'abstenció del PSC. Llegeixo literalment el punt 7d i 7e, que ja alertaven d'aquesta

situació. Demanaven garantir també equiparació salarial entre professionals del sector social dels centres especials de treball, finançament estable, també d'aquells professionals que depenen de mòduls, que són fons garantits com els centres ocupacionals, els serveis ocupacionals d'inserció, professionals de suport dels centres especials de treball, amb dependència del Departament d'Empresa i de Treball, Direcció General d'Economia Social i Solidària i Cooperativisme, professionals que comparteixen un mateix conveni –com vostè sabrà– de tallers per a persones amb discapacitat intel·lectual de Catalunya. Per tant, què en sabem d'això? Li vull dir, perquè d'alguna manera vostès s'han refugiat en no voler fer massa soroll d'aquest assumpte i s'ha recorregut a altres formacions polítiques quan ja han vist que la situació era insostenible; un carrer sense sortida. I ara la comunicació sembla que sí, que és un acord, que és fluida, però si bé li estem dient que aquest Partit Popular, la nostra formació, això ja ho va alertar i vam ser els primers en dir-ho el febrer del 2025 i amb una moció aprovada.

Per tant, la situació tampoc és nova. Recordarem que tres de quatre centres especials de treball, que ocupen persones amb trastorn mental i discapacitat intel·lectual a Catalunya, van haver de tancar amb pèrdues importants l'any 2020 –recordarem–, 98 dels 197 actius llavors van fer ERTO. I a la darrera dècada,

Fitxer 27i28CDSI9

parlo ja de deu anys, les entitats han patit les retallades de l'administració, però alhora –també cal dir-ho– una pujada de costos de gairebé un deu per cent, un augment de l'IPC d'un quinze per cent i un increment de l'IVA de cinc punts. Malgrat aquest escenari, es continua treballant gràcies a vostès, a l'esforç i al compromís de professionals i famílies.

Per tant, una de les qüestions clares que els adrecem, amb una resposta clara i contundent: quina és la millor fórmula per garantir aquesta estabilitat financera? I si aquest acord al qual han arribat aquesta setmana, justament abans d'aquesta compareixença en aquesta comissió –són casualitats– doncs és aquest el millor model i escenari de finançament? Vostè ha dit literalment que no és l'ideal, que

recuperem el 2024. Per tant, quin seria el millor model ideal? Perquè després de tot el succeït i el que estic aquí manifestant, jo crec que s'hagués pogut anar a màxims. Quant a la qüestió del salari mínim interprofessional, què n'opinen? Perquè tampoc és una qüestió de ficar-se de perfil. És a dir, un increment del salari mínim interprofessional sense un mecanisme compensatori associat, una reducció del vint per cent en el finançament del personal al suport, tot l'impagament que hem dit de l'any 25. Per a moltes entitats –i a mi així m'ho han expressat–, és a dir, un increment d'un cinc per cent pot suposar un increment de 8.000 euros cada mes. Anualment, representa una despesa de 119.000 euros, per tant, que serà molt difícil per molts CET de Catalunya i d'arreu de l'Estat fer front a aquesta situació.

I amb això voldria acabar i adreçar-li aquesta pregunta, és a dir, de quin model partim? Quin model seria el ideal? Hem dit de recuperar el del 2024, però quins serien els màxims? I defensar els CET, que significa defensar igualtat d'oportunitats, el dret al treball, la dignitat de les persones amb discapacitat, però sense oblidar aquest accés també a incentivar l'empresa privada, és a dir, l'accés d'aquests treballadors a l'empresa ordinària, però també amb quins suports dins de l'empresa ordinària?

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Berenguer. És el torn de paraula del Grup Parlamentari de Comuns. Diputada Lozano.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. Bon dia i moltes gràcies per la compareixença i per la tasca quotidiana que realitzen, que a més a més hem tingut ocasió anteriorment, tant en aquesta comissió com en trobades amb el nostre grup, de poder posar en valor.

Precisament en aquestes trobades, vostès ens van confiar els seus neguits. També el seu rebuig a les mesures del govern que avui ens ocupen. I per nosaltres és molt rellevant, perquè vostès fan una tasca imprescindible –totes les entitats fan una tasca imprescindible– d'atenció, d'assistència i de promoció de l'autonomia personal, social i laboral de les persones amb discapacitat. També, tot sovint

d'acompanyament a les seves famílies i d'impuls a iniciatives d'economia social que contribueixen a aquesta inserció laboral. En definitiva, la confiança en les capacitats de les persones per a una societat més rica i inclusiva en una situació ideal com a pont cap al mercat laboral, tot i que és cert que el grau d'exigència que existeix en aquests moments en aquest mercat laboral exclou tot sovint de les oportunitats de treball a les persones en situació de discapacitat o dependència, malgrat la quota de reserva de la LISMI.

Per tant, el nostre grup posa molt en valor la tasca desenvolupada, també el retorn social de la inversió en aquests centres especials de treball. I malgrat aquest fet, veuen perillar la seva continuïtat per aquest canvi de model que es va encetar i que, a més a més, portava associada una reducció de les transferències rebudes destinades al que precisament el director general d'Economia Social i Solidària, en una compareixença prèvia, definia com un element definidor del sistema català, que era precisament aquest acompanyament i l'existència d'aquests equips multidisciplinaris de suport, però també pels retards injustificats del pagament, en lloc d'un increment que vostès estimen entorn a quinze milions d'euros per tal de poder atendre la millora de les condicions laborals associades a l'increment del salari mínim interprofessional, que és una excel·lent notícia però que és cert que implica unes exigències extra en aquest respecte. I a més a més, aquests canvis de model, aquests canvis en la determinació de la quantia, doncs afectaven directament les subvencions relacionades amb aquests equips. I per tant, ens semblava especialment rellevant fer referència a aquesta qüestió.

Més enllà dels criteris concrets, que jo crec que tothom sabem de què parlem i, per tant, no cal que ens hi detinguem específicament, sí que ens sembla rellevant que ho faci precisament en un moment en què el projecte de reforma de la llei de dependència proposi la recuperació del dret de reserva del lloc de treball al centre de treball especial per a aquestes treballadores que iniciïn activitat laboral a una empresa fora del marc protegit i que, per tant, això implicaria que la incentivació de la inserció laboral vagi precisament a càrrec de les entitats de procedència si no es modifiquen aquests criteris.

Bé, voldríem destacar també que, lluny de complir amb el compromís d'incrementar aquesta subvenció, també per a la millora dels salaris dels professionals d'aquests equips, doncs, en canvi, ens trobem amb aquesta reducció, amb tot el que porta associat. Al respecte, voldríem formular diverses preguntes que pensem que caldria tenir presents. En primer lloc, el tema del decalatge dels pagaments, que ha implicat que el 2025 les entitats hagin hagut d'avançar més de 150 milions d'euros per poder pagar els salaris dels treballadors i treballadores. Tot i que finalment es procedeix a aquest pagament, si han pensat en la convenença d'arbitrar algun tipus de mecanisme que permeti el pagament per via d'urgència de possibles impagats que es poguessin donar a futur, que tant de bo no es donin, però que en el cas que es materialitzin pogués contribuir a reduir aquesta situació. També si s'han plantejat revertir la reducció en la quantia de les subvencions. El director general feia referència a l'existència d'un acord. Si ens podrien explicar quins elements consideren vostès que són més rellevants d'aquest acord per poder-los tenir presents. També si es plantegen l'existència o arbitrar mecanismes de finançament extern per poder fer front a aquestes situacions, donat que han d'avançar sistemàticament els salaris, no només salaris, cotitzacions socials també, que tot sovint ens n'oblidem. També, doncs, a tall de reflexió i tenint en compte que coexisteixen entitats –i amb això acabo, presidenta– amb afany de lucre amb entitats sense afany de lucre que reinverteixen els ingressos obtinguts amb d'altres finalitats i amb d'altres tasques que desenvolupen com a entitats, si no consideren que hi hauria d'haver una diferenciació entre aquestes entitats amb ànim de lucre i sense ànim de lucre i, a tall de reflexió, si els semblaria positiva plantejar-se la possibilitat de revisar de forma participada aquest model d'inserció en atenció a l'existència d'aquests dos tipus d'entitats i de quina manera consideren que seria oportú procedir a aquesta diferenciació.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Lozano. És el torn de paraula del Grup Parlamentari de la CUP.
Diputada Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, moltes gràcies, presidenta. Gràcies també per aquesta compareixença a la comissió, que puguem parlar de la problemàtica dels centres especials de treball. És cert, ens ho ha explicat molt bé. El 25 ha estat un any molt dur que ha evidenciat la fragilitat de tot el sistema tal com està organitzat. Valorem que després de les pressions que vosaltres heu fet, del treball amb els grups parlamentaris, s'hagi arribat a aquest acord que ens ha explicat el director general. Ara bé, vostè mateix ho ha explicat, estem com al 2024. Hem tornat a una situació que era la que ja teníem, que ja sabem que no era una situació ideal, sinó que al 2024 ja estàvem en una situació que podríem dir de supervivència. Perquè el problema va més enllà d'això que ha passat aquest any, sinó que creiem que hi ha un problema més estructural. I la realitat és que tenim un model en què el suport que rep una persona ara mateix depèn de si una subvenció arriba o no, de com es fa una convocatòria o com es deixa de fer. És per això que dic que hi ha un problema estructural. Si diem que el suport és un dret subjectiu de la persona, no pot ser que estigui sotmès a la incertesa administrativa de com es gestionen els diners que han d'arribar per a aquest suport.

Compartim la idea que ha expressat que el model de futur ha d'estar centrat en la persona. Compartim aquesta idea. És cert que això requereix un canvi profund de com està muntat ara mateix. Per què? Bé, crec que ho hem dit molt bé. No tenim en aquest moment polítiques públiques suficients que garanteixin el treball amb suport a l'empresa ordinària, ni que garanteixin un model financer sostenible per als centres especials de treball per a les persones amb major dependència.

Les demandes que heu fet més concretes pel que fa a la llei d'instruments, crec que són una aportació necessària. Aviat començarem el debat d'aquesta llei, per tant, suposo que ja ens les explicareu amb més detall, les escoltarem amb atenció. Crec que hem d'encarar aquestes polítiques públiques cap a l'empresa ordinària, perquè és on es fa una major inserció de les persones i, per tant, és important que comencem a centrar-nos també en com incrementem la possibilitat que es pugui fer el treball amb suport a l'empresa ordinària. Però per això deia que em semblava interessant la proposta que feu i també la que heu comentat, de com hem de ser capaços de recollir l'impacte dels increments dels sous amb els pressupostos, perquè, si no, tornarem al mateix cicle que tenim ara mateix... Perdó, perquè he

perdut el document on tenia les preguntes que et volia fer. Tornarem a entrar en el mateix cicle... Ara, amb aquesta tensió financera d'endeutament per part vostra i també d'incertesa de cara al futur.

Crec que els grups us han fet preguntes bastant pertinents. Les que acabem d'escoltar, espero que en pugui respondre la majoria. Sí que et demanaria si poguessis concretar si aquest suport que hem dit que sabem que és un dret subjectiu, quina és la proposta que feu vosaltres –que seria la més correcta–, quina proposta concreta feu perquè deixi de dependre d'aquest model subvencionat? Entenc que parla de concertació des d'Empresa i Treball, però si penseu que és l'eina que ens ha de servir en el futur i deixar enrere el tema més subvencionat. Com penseu que hem d'establir un nou sistema de càlcul que no penalitzi les persones amb més necessitats de suport, que són precisament les que s'atenen especialment des del CET? I quin penseu que pot ser l'impacte si els pressupostos no incorporen íntegrament aquest impacte de l'increment del sou mínim i dels complements? Quina conseqüència real penseu que això pot tenir de cara el 2026 i els propers anys? Si estem parlant de reducció de places, de reduir la intensitat del suport, o quin penseu que pot ser l'impacte?

Bé, està clar que si volem un model que sigui robust, que és el que volem totes, no podem viure permanentment amb aquestes situacions al límit, i haurem de buscar de quina manera donem robustesa a aquest sistema de treball.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Castillejo. Ara, el torn de paraula del Grup Parlamentari d'Units per Avançar i Partit Socialista. L'última intervenció dels grups sol·licitants.

Guillem Mateo Sellas

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies al senyor Víctor Galmés, director de Dincat, per la seva compareixença avui aquí, en aquesta comissió conjunta entre Empresa i Treball i Drets Socials. I també agrair la presència de la senyora Vanessa Álvarez, subdirectora d'Incidència, Comunicació i Innovació també de Dincat.

Bé, avui estem parlant dels centres especials de treball, un element essencial del nostre model d'inclusió, que ofereixen oportunitats reals a persones que sovint troben més barreres que portes obertes. I per això són una de les grans prioritats d'aquest govern i també del nostre Grup Parlamentari Socialistes i units per Avançar. Vull començar, com no pot ser d'una altra manera, reconeixent i agraint la feina que es fa des de Dincat. Sou qui acompanya les persones amb més dificultats, qui les capacita i les orienta cap al mercat laboral i, en fi, qui els dona un suport permanent en el seu dia a dia. I fa anys que compartim aquest debat sobre el model dels centres especials de treball i sobre la necessitat de revisar-lo. Catalunya té un model propi, singular, però sense cap referent clar cap a on evolucionar, també gràcies a la seva idiosincràsia i per haver estat avançat durant molts anys en referència a altres entorns de l'Estat. I crec que és legítim que ens preguntem o que ens fem algunes preguntes de fons. Quin és el model cap al qual hem de transitar? Quins elements haurien de definir el treball protegit del futur? Per què el pas cap a l'empresa ordinària no s'està produint amb la intensitat que voldríem o, directament, no s'està produint en gran mesura?

I ara, mirant una mica cap enrere, cap al 2025, doncs s'ha de dir

Fitxer 27i28CDSI10

nítidament que ha estat un any especialment complex, ja que el Govern va impulsar una actualització profunda de les bases reguladores dels ajuts als centres especials de treball, una actualització llargament reclamada pel sector per adaptar el sistema als costos reals i donar-li més estabilitat, i que aquest procés es va fer amb diàleg i incorporant les aportacions de les entitats. Això és així i és una realitat. Ara, tanmateix, i no menys important, i s'ha de remarcar, aquesta implementació va comportar un retard en la publicació de les bases i també, com a conseqüència, un retard important en els pagaments, generant greus tensions de tresoreria i molta incertesa en molts centres. I això ho reconeixem. I ho reconeixem perquè som conscients que darrere de cada centre especial de treball hi ha persones i hi ha projectes de vida que no poden quedar condicionats per la simple burocràcia administrativa. I el director general, que avui ens ha precedit en aquesta

compareixença, el senyor Bonvehí, ha demanat disculpes sinceres, nítides i sense matisos.

I a més a més, en aquest context de dificultat, també s'hi van afegir altres dificultats, com va ser l'increment del salari mínim, l'augment dels costos energètics i logístics o la inflació que ha afectat el nostre dia a dia a totes les persones que formem part d'aquesta societat, creant un escenari molt exigent i que el govern n'ha hagut d'assumir, com no podia ser d'altra manera, la responsabilitat i ha treballat per tal d'accelerar pagaments, reforçar els equips tècnics, simplificar procediments i establir un calendari més estable i més previsible, ja que els centres especials de treball necessiten més que ningú estabilitat i certesa.

I en aquest context, la notícia d'ahir, l'acord amb el sector, és fruit de totes les parts i és una bona notícia per al país i és un triomf del conjunt de la societat, resultat d'un treball constant i d'una negociació honesta. I crec que cal subratllar-ho. I per tant, aquest acord demostra que quan la negociació està en el centre del debat, quan més diàleg i menys soroll hi ha és quan realment s'arriben a acords que fan avançar el país. I alhora, al nostre entendre, incorpora un element clau: el compromís de treballar conjuntament amb un nou model de centres especials de treball, amb una proposta a finals d'any, ja que fa massa temps que aquest debat el tenim sobre la taula com a societat i jo crec que en aquest moment que hi ha hagut un acord amb el sector és el moment per abordar-lo de la mà del sector, teixint complicitats i intentant arribar a un bon fi. Perquè el nostre objectiu no és cap altre que un model de treball protegit, que sigui fort, estable i sostenible i que garanteixi oportunitats dignes i reals a les persones amb discapacitat. Des de l'autoexigència i el diàleg sincer amb totes les parts, i ara, per cert, que tenim la llei d'instruments de provisió del sector social, pot ser una oportunitat per buscar l'estabilitat financera del tercer sector. Una finalitat compartida, crec entendre jo, per tots els diputats i les diputades de la nostra cambra.

I aprofito per acabar reconeixent la feina del sector que, malgrat les dificultats, ha continuat garantint l'ocupació, la formació, l'acompanyament amb una professionalitat exemplar que només ens fa que servir de mirall per intentar fer millor la nostra feina dia a dia.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat Mateo. Ara és el torn de paraula... Veig que ha tornat a marxar. Ha entrat i ha marxat. És el torn de paraula... No, desestima parlar. Del Grup Mixt tampoc hi ha ningú. Per tant, de nou, disposaria el senyor Galmés de deu minuts per poder respondre.

Víctor Galmés (director del Dincat)

Primer de tot, agrair les intervencions al reconeixement de la feina i l'agraïment del que representa el sector de Dincat. Intentaré contestar, són moltes preguntes, les agruparé una mica. Començaré per les que fan referència en els termes de l'acord, que és el que contemplava que hi havia i l'impacte que ha tingut la situació viscuda. I després respondré les preguntes, que són moltes, de model de futur.

L'impacte de l'endarreriment i de les retallades sí que ha obligat a avançar uns diners en els centres, que són diners que no s'han invertit en el futur, i que ara l'acord permet recuperar, però sí que és cert que quan passa això no pots recuperar el que ha perdut cada centre de manera traçable o amb una matriu, que cadascú recuperi exactament el que ha perdut i en el moment d'ara, sinó que és una recuperació transversal o lineal per a tothom, en què alguns hi surten guanyant i alguns hi surten perdent. No es recupera tot en el moment d'ara de signatura, sinó que alguns centres trigaran dos anys a recuperar l'impacte que ha tingut ara. I és clar, això ha anat en detriment de poder invertir en nous llocs de feina, en costos financers que es recuperaran però que ara s'ha hagut d'assumir, algunes entitats que potser no s'han hagut d'endeutar però han hagut d'utilitzar els diners que tenien del seu fons de maniobra per altres coses per aquí. Per tant, sí que hi ha hagut un impacte real que nosaltres estimàvem i quantificàvem de 3,2 milions d'euros per al conjunt del sector.

I sí que és cert que això seria l'endeutament comptant des de l'1 de gener. Ara dèiem que tornem al punt de sortida perquè la realitat és que els darrers deu o quinze anys no hem estat cobrant l'1 de gener o a seixanta dies –el que es paga l'1 de gener, es cobra a principi de març–. El que estem és amb un decalatge de sis mesos amb el cobrament, que era l'habitual. És començar a cobrar a partir de juny, maig, juny, juliol, i per tant això és el punt de sortida. Per això, quan dèiem que l'acord que fem

tornem al punt de sortida, distem d'estar en l'ideal, perquè tenim un sistema en què les subvencions no només del centre especial de treball, sinó s'ha parlat aquí de la [#05:51], del conjunt del tercer sector. Hi ha un endarreriment en els pagaments. És a dir, no estem en una lògica que al desembre ja coneixem el que cobrarem l'any següent i que a partir del gener es comença a cobrar, sinó que anem amb un decalatge en què l'habitual és quatre o cinc o sis mesos i molt sovint ens n'anem a set, vuit, nou, o aquest any que hem anat a dotze. Per tant, sí que hem fet l'exercici d'aquests 3,2 milions d'euros és el que hauria de ser l'ideal. Si algú ens demana sobre la situació que teníem abans, doncs la meitat. Si estàvem cobrant a juny, doncs n'hi ha 1,6. Però nosaltres el que volem és anar cap a un model, un sistema en què no s'hagin d'avançar els diners per estar en format de subvencions. Per tant, aquest impacte hi ha sigut. Ara ho recuperem, però no ho recuperem tot, perquè el que s'ha deixat d'invertir ja no s'inverteix i les dificultats que han tingut els centres ja han sigut i ja no recuperaran. Sí que es recuperaran els diners amb una visió a llarg termini. S'han mantingut tots els llocs de feina de les persones amb discapacitat i s'han mantingut tots els llocs de feina dels professionals, perquè és l'essència de les entitats i si tenen la més mínima possibilitat que això no impacti ni en la reducció de suports ni reducció de llocs de feina, és el que fan i és el que han fet i han garantit l'estabilitat.

Aquí, la resta. Altres preguntes que ens emplaçaven... D'acord. Quin és el model de futur que tenim, que volem i quin és el paper del centre especial de treball en l'economia social. Sí, perdoneu, tornem enrere, que ara veig aquí revisant les preguntes. Se'ns demanava si aquest dotze per cent de les despeses de gestió és suficient. Doncs és, com ho diríem, per alguns centres serà suficient i per d'altres no serà suficient. Ens trobarem que algun centre sí que recuperarà en un any o dos tot el que ha perdut; n'hi haurà d'altres que no ho recuperaran en dos anys. Aquí és, quan negociem en nom del sector, l'esforç que fan els que queden sortint per la part baixa, perquè n'hi ha alguns que per la part baixa sí que els hi surt a compte. Hi haurà centres per als quals això no serà suficient. Sí que creiem que tenia sentit, és just. O, diguéssim, dins les possibilitats que té el govern, ens permetria tenir un acord de sector. Per tant, l'acceptem, però no és l'ideal i no és suficient per a tothom. Això

sí que ho hem dit, però l'acceptem i creiem que és un bon acord. Això sí que ho diem.

Com podem garantir la seguretat o que les persones tinguin un dret subjectiu a tenir una feina o, sobretot, no podem garantir una feina per a tothom, perquè no tothom tenim una feina garantida, però sí que hem de garantir una igualtat de condicions en l'accés a la feina. I per tant, com podem garantir que el col·lectiu que defensem té igualtats en poder accedir a una feina? Això, en el model a futur aquí hi ha una clau que és –i sí, ho torno a recuperar– que no tots els centres especials de treball són iguals. Ha sortit en diferents compareixences, diferents parlamentàries heu fet referència als centres lucratius. Aquí hi ha un exemple molt clar i que, a més, ens permet il·lustrar el debat de la llei de provisió d'instrument de serveis. Hi ha centres especials de treball que fan una funció social, que generen llocs de feina per a persones amb discapacitat, i que els seus gestors, els seus propietaris, els seus referents, poden tenir una implicació molt gran. Però després arriba un dia que es decideixen vendre el centre especial de treball, que és propietat seva, i se'l venen a un fons d'inversió. Un fons d'inversió que passa a ser el propietari d'aquell centre especial de treball, que reparteix dividendes, que rep les mateixes subvencions que tota la resta. I aquest centre especial de treball canvia de lògica i té una lògica de retribuir els seus propietaris, que és un fons d'inversió que el que busca i prioritza és la distribució de beneficis. I és legal i és legítim, però són unes realitats molt diferents, com podeu veure.

I això, aquest exemple, no me l'he inventat. Aquest exemple és la realitat d'algun centre especial de treball de Catalunya que, a més, amb el barret de centre especial de treball pot estar aquí parlant, igual que estic fent jo, en representació d'un centre, no d'un col·lectiu. No defensen persones, que Dincat sí que defensa el dret de les persones també al mateix temps que dels centres, però això és una realitat. És un exemple, no posarem noms, però això ha passat. Per tant, no tots són iguals. Hem d'anar cap a un model en què no hem de demonitzar el que puguin fer aquests centres, perquè estan dins la legalitat, però sí que han de tenir un suport i, sobretot, una relació amb l'administració molt diferent. Quan parlàvem del concert com a mesura de garantia estable del dret de les persones, aquests centres han de tenir una relació diferent i segurament han de tenir una relació en què el preu sigui

important i en què puguin limitar aquest benefici que generin, perquè és el que van a buscar i, per tant, el benefici es genera en detriment del suport a les persones. Per tant, han d'anar a un model que sí que faci una diferenciació, en què com a mínim hi ha d'haver la diferenciació jurídica dels centres especials de treball d'iniciativa social, però també els avanço que no és suficient, que els entramats jurídics per complir la normativa i aquest mateix centre de l'exemple que us explicava, fàcilment es transforma i compleix la normativa. Per tant, no només ha de ser la definició legal del centre especial de treball d'iniciativa social que està a *la ley de contratos del sector público*, sinó que hem de ser capaços de diferenciar els centres i el que reben les persones pel que fan i pel que són.

I aquí és el repte que tenim amb el govern actual i que segurament també en algun moment podrà formar part del debat parlamentari. Hi haurà elements que hauran d'estar vinculats, com la concertació. Doncs els suports a les persones que més ho necessiten, els [#11:40] de les persones amb especials dificultats, té sentit que ho facin les entitats socials sense afany de lucre que es preocupen de la persona, no només de l'àmbit laboral i posant per davant els beneficis que tenen aquests centres, sinó que això deixa de tenir rellevància en benefici de generar més llocs de feina, suports adequats, i que és el que fan les entitats de Dincat i algunes altres també. Per tant, això serà el centre del debat i plantejarem un sistema dual en què no demonitzem a ningú, però sí que puguem tenir els suports que necessiten i en què la relació amb l'administració sigui diferent en funció del tipus de centre i també del tipus de persona amb els suports que necessita.

Existeix una avaluació de les polítiques públiques fetes per Fedea que avaluava l'impacte de les polítiques en la discapacitat, els diners que es gasten i l'impacte que suposa. Què vol dir? Hi ha centres que generen ocupació, però hem de veure si els suports que reben estan justificats amb l'impacte cost-benefici, que en la tradició anglosaxona té molta més història l'avaluació de les polítiques públiques, però aquí sembla que ens hi estem començant a enganxar i existeix l'lvàlua i existeixen instruments, però després això ha de poder guiar les polítiques públiques i hem de poder discriminar i diferenciar. I aquesta és la base, que també volem anar cap a un anàlisi seriós del model que tenim.

I per acabar, em queda poquet temps. Es parlava molt de quin és l'impacte de l'SMI i què necessitem. Això és el que deia abans. Necessitem que els pressupostos de la Generalitat recullin quina política pública permet fer sostenible que l'impacte de l'SMI i les normatives associades –com el que dèiem, la normativa que ara sortirà de la no absorció i no compensació de complements– fa viable que es puguin mantenir llocs de feina de les persones amb especials dificultats garantint aquests ingressos. La única manera que nosaltres veiem de compensar-ho, i si no parlem d'un altre, és que la subvenció salarial passi del seixanta al setenta-cinc per cent per les persones amb especials dificultats. Això ho han quantificat, els números així fets, és de 26 milions d'euros, que hauria de ser una partida concreta en els pressupostos de la Generalitat perquè això pogués ser efectiu. Que aquí sí que us emplaceu als partits que esteu al Govern i que podeu fer la proposta de pressupostos que això estigui contemplat, i als que esteu a l'oposició i amb possibilitat de negociar-los, que sigui un element cabdal, perquè si no, el risc és que els llocs de feina d'aquestes persones comencin a perillar. I el que passaria és que n'hi hauria molts que serien difícil de mantenir i desmantellaríem el model català perquè aquestes persones puguin estar treballant. Que a dia d'avui les persones amb especials dificultats a Catalunya treballen principalment a centres especials de treball i és el principal instrument del garant de l'accés al treball, que no només ha de ser així i que, per tant, hi ha d'haver polítiques com mencionàvem del treball en suport que han de permetre que vagi augmentant el nombre de persones que també treballen a l'empresa ordinària i que n'hi ha, però sense el treball de suport es fa molt difícil. Per tant, el principal instrument és pressupostos de la Generalitat i que hi hagi aquests 26 milions d'euros que garanteixin que això hi sigui, més enllà que a través de la conferència sectorial i a través del negoci que es faci allà, puguem aconseguir que aquests diners vinguin dels fons estatals, que és el que hauria de ser. No sabem si tot o res, però hi ha un gruix més important sí, perquè en lloc d'arribar

Fitxer 27i28CDSI11

el setze per cent del que correspon de la conferència sectorial en pogués arribar el vint-i-set pel que fa al Centre Especial de Treball i a les persones amb especials

dificultats, amb la lògica aquella de tants caps, tants barrets, però que sigui un compromís de la Generalitat.

És a dir, si el que arriba és suficient, bé, i si no, que es pugui complementar amb els fons propis que siguin necessaris per mantenir aquests llocs de feina. I torno a repetir, els 26 milions en els pressupostos de la Generalitat de Catalunya.

La presidenta

Perfecte. Moltes gràcies. Li donem les gràcies al director de Dincat, el Víctor Galmés, i a la sotsdirectora, per la seva compareixença d'avui. Donarem per finalitzada aquesta comissió conjunta amb les dues comissions, Drets Socials i Comissió d'Empresa. I finalitzem aquí. I amb els de la Comissió de Drets Socials, ens veiem d'aquí a cinc minuts.

La sessió s'aixeca a les...

Sessió 28 de la CDSI

La sessió de la Comissió de Drets Socials i Inclusió (CDSI) s'obre a ****. Presideix Noemí Nieto i Fumanal, acompanyada de la vicepresidenta, Alba Camps i Roca, i del secretari, Guillem Mateo Sellas. Assisteix la Mesa la lletrada Clara Marsan Raventós.

Hi són presents [membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA[

1. Elecció del vicepresident o vicepresidenta.
2. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Drets Socials i Inclusió amb la consellera de Drets Socials i Inclusió sobre la fi del conveni contra la pobresa energètica entre la Generalitat de Catalunya i Endesa i sobre la manca de convocatòria de la Taula de Pobresa Energètica (tram. 354-00288/15). David Cid Colomer, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

3. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Drets Socials i Inclusió amb la consellera de Drets Socials i Inclusió sobre les actuacions arran del desallotjament de l'antic Institut B9, de Badalona, el desembre del 2025 (tram. 354-00290/15). Maria Pilar Castillejo Medina, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

4. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Drets Socials i Inclusió amb la consellera de Drets Socials i Inclusió sobre el conveni contra la pobresa energètica (tram. 354-00302/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

5. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Drets Socials i Inclusió amb la consellera de Drets Socials i Inclusió sobre l'augment del 17,5% en les llistes d'espera de dependència el 2025 (tram. 354-00303/15). Joan Garriga Doménech, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

6. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Drets Socials i Inclusió amb la consellera de Drets Socials i Inclusió sobre la continuació dels pagaments de prestacions indegudes al 40% dels extutelats per la Direcció General de Prevenció i Protecció de la Infància i l'Adolescència (tram. 354-00304/15). Joan Garriga Doménech, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

7. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Taula d'Entitats del Tercer Sector davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè presenti el dossier "La crisi de l'habitatge: respostes i propostes des del tercer sector social" (tram. 356-01379/15). Mónica Ríos García, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença del secretari general de Drets Socials i Inclusió davant la Comissió Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre l'augment del 17,5% en les llistes d'espera de dependència el 2025 (tram. 356-01380/15). María Elisa García Fuster, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sol·licitud de compareixença del director general de Prestacions Socials davant la Comissió Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre l'augment del 17,5% en les llistes d'espera de dependència el 2025 (tram. 356-01381/15). María Elisa García Fuster, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

10. Sol·licitud de compareixença de la subdirectora general de Reconeixement de Prestacions davant la Comissió Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre l'augment del 17,5% en les llistes d'espera de dependència el 2025 (tram. 356-01382/15). María Elisa García Fuster, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

11. Sol·licitud de compareixença de la subdirectora general de Gestió de Prestacions davant la Comissió Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre l'augment del 17,5% en les llistes d'espera de dependència el 2025 (tram. 356-01383/15). María Elisa García Fuster, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

12. Sol·licitud de compareixença del director general de Prevenció i Protecció a la Infància i l'Adolescència davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre la continuació dels pagaments de prestacions indegudes al 40% dels extutelats per la Direcció General de Prevenció i Protecció de la Infància i l'Adolescència (tram. 356-01384/15). María Elisa García Fuster, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

13. Sol·licitud de compareixença del director del Servei d'Atenció i Promoció de Joves Tutelats i Extutelats davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre la continuació dels pagaments de prestacions indegudes al 40% dels extutelats per la Direcció General de Prevenció i Protecció de la Infància i l'Adolescència (tram. 356-01385/15). María Elisa García Fuster, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

14. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Comissió de Territori i Habitatge de la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè presenti el dossier "La crisi de l'habitatge:

respostes i propostes des del tercer sector social" (tram. 356-01403/15). Mónica Ríos García, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ennatu Domingo i Soler, Grup Parlamentari de Junts, Najat Driouech Ben Moussa, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Montserrat Berenguer Messeguer, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Núria Lozano Montoya, Grup Parlamentari Comuns, Maria Pilar Castillejo Medina, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

15. Proposta de resolució sobre la construcció d'un centre d'atenció diürna i dues unitats de convivència per a gent gran a Sant Vicenç de Torelló (tram. 250-00672/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 266, 75; esmenes: BOPC 318, 10).

16. Proposta de resolució sobre el foment del voluntariat (tram. 250-00719/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 299, 53; esmenes: BOPC 335, 29).

La presidenta

Començaríem... Veig que encara hi ha diputats fora. Demanaria, per anar avançant, substitucions. Veig que hi ha diputats, però... Substitucions?

Mónica Ríos García

Sí, presidenta. Del Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar, el diputat Toni Poyato substitueix a la diputada Judit Alcalá.

La presidenta

Perfecte. Moltes...

El primer punt. Gràcies.

Elecció del vicepresident o vicepresidenta

El primer punt d'aquesta comissió seria la votació de vicepresident-vicepresidenta, que tècnicament podríem fer-ho [#09:08]tradicionalment o per assentiment. No?

(Remor de veus.) Doncs per urna, sistema tradicional. Sí. Disculpeu, doncs, no hi ha hagut una mala interpretació de la meva pregunta? Per assentiment podríem votar canvi de president i votar nou president proposat. Vicepresidenta. *(Najat Driouech Ben Moussa demana per parlar.)* Sí?

Najat Driouech Ben Moussa

Be, presidenta, bon dia. Nosaltres sí que voldríem comunicar que anunciaríem la substitució a la Mesa, si així ho decideix, i ens agradaria que tingués suport aquesta comissió, que el diputat Jordi Viñas, deixaria de ser vicepresident, i proposaríem a la diputada Alba Camps.

(Pausa.)

Núria Lozano Montoya

Presidenta, hem de posar sí o no o escriure el nom?

La presidenta

El nom.

Recordem que en aquesta papereta, si us plau, s'ha d'escriure el nom que es proposa per ser vicepresident o vicepresidenta.

Serà el secretari el que us anirà cridant perquè un a un feu aquesta votació a l'urna.

El secretari

Bé, bon dia de nou. Començarem a llegir l'ordre de votació dels diputats i diputades de la comissió. I començaríem per la senyora, la il·lustre senyora Montserrat Berenguer; a continuació, la senyora Alba Camps; la senyora Maria Pilar Castillejo; el senyor Agustí Colomines; la senyora Ennatu Domingo; la senyora Najat Driouech; la senyora María Luisa García; el senyor Mario García; la senyora Núria Lozano; la senyora Susana Martínez; un servidor; la senyora i presidenta d'aquesta comissió, Noemí Nieto; la senyora Orriols no hi és; el senyor Isaac Padrós; la senyora Mara Belén Pajares; el senyor Antoni Poyato, en substitució de la senyora Judit Alcalá; la senyora Mònica Ríos, el senyor Jordi Viñas. Gràcies.

(Pausa llarga.)

Montserrat Berenguer Messeguer

Demanaríem votació separada del punt 8, el punt 9, i 10 i 11 per una altra banda.

María Elisa García Fuster

Bien, como todos bien saben, desde el 2020 al 2022, muchos extutelados, la mayor parte extranjeros, han estado recibiendo una paga que no les correspondía, así como la empresa que gestionaba o mal gestionaba estas ayudas. A día de hoy sabemos que esta situación no se ha corregido, que siguen recibiendo ayudas personas que no las tienen que recibir, la mayor parte de ellos extranjeros, y todo esto ocurre mientras la lista de espera de dependencia crece a ritmo agigantado bajo el yugo socialista que no hace las valoraciones que deberían hacerse ni da las ayudas que necesitan vivir para las personas dependientes, o mientras la lista de niños en riesgo de pobreza extrema, bueno, pues sigue aumentando.

Así que ahora, pues, pueden votar a favor de exigir responsabilidades, como está intentando hacer VOX, y que la consejera socialista frene toda esta sangría, o votar en contra y tapanlo todo, como hacen siempre Junts, Esquerra y los socialistas, y permitir que se siga robando a manos llenas a los catalanes.

Gracias.

La presidenta

D'acord, diputada. Passaríem ara sí, a les votacions.

Ho recordo. Anem a votar els punts 2, 3, 4, 7 i 14.

Vots a favor?

Unanimitat, 17 vots a favor.

Passem a votar els punts 5, 6, 12 i 13.

Vots a favor?

3 vots a favor.

Vots en contra?

Han de ser 14. 14 vots en contra. 5, Partit Socialista; 4, Junts; 3, Esquerra; 1, Comuns i 1 de la CUP.

D'acord. Passaríem a l'últim grup, 8, 9, 10 i 11.

Vots a favor?

0 vots a favor.

Votació.

Vots a favor?

1.

Vots en contra?

14 vots en contra. Partit Socialista, Junts, Esquerra Comuns i la CUP.

Abstencions?

2 vots d'abstencions.

D'acord.

Proposta de resolució sobre la construcció d'un centre d'atenció diürna i dues unitats de convivència per a gent gran a Sant Vicenç de Torelló

250-00672/15

Passaríem ara a la proposta de resolució de l'ordre del dia, el número 15, proposta de resolució sobre la construcció d'un centre d'atenció diürna i dues unitats de convivència per a gent gran a Sant Vicenç de Torelló.

El grup proponent és el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, i no hi ha cap... Hi ha esmenes del Partit Socialista. Per tant, després, la intervenció seria el Partit Socialista. Perfecte. Diputada Camps, tres minuts.

Alba Camps i Roca

Gràcies, presidenta. Primer de tot, doncs, donar la benvinguda a aquesta comissió a l'alcalde de Sant Vicenç de Torelló, l'Enric Mayo, a la Pepi Pérez i a l'Anna Bigas, regidores, i, per últim, també a la Rosa Carné, secretària de l'Ajuntament. Benvinguts a aquesta comissió.

Avui portem una proposta de resolució que incideix directament en la dignitat, la justícia social i també en l'equitat territorial. Sant Vicenç de Torelló ha fet una aposta clara per un nou model residencial que ja coneixem tots i totes, unitats de convivència més petites, centrades en la persona, que garanteixen intimitat, el màxim d'autonomia possible i qualitat de vida.

En definitiva, el que el país vol impulsar, però que massa sovint els municipis han d'assumir gairebé en solitari. De fet, el món local moltes vegades, doncs, és, no?, un innovador en aquestes polítiques, malgrat ser municipis que tenen pocs recursos, tant humans com econòmics. Són els primers que lideren aquestes polítiques, i, per tant, el que venim a demanar avui aquí és el suport de la Generalitat.

Parlem d'un ajuntament que ha destinat tota la seva capacitat d'inversió gairebé en els últims anys per donar resposta a una necessitat important. De fet, han destinat el PGI, postcrèdits de caixa o fons propis, i també cal constatar que a Osona hi ha un dèficit de places residencials molt important i que l'envelliment, com a moltes altres parts del país, doncs, és especialment intens.

De fet, en entorns rurals, proveir de serveis és més difícil. Hi ha més distàncies, hi ha menys fons propis als consistoris, i això provoca una situació tremendament injusta, i és que moltes persones grans no poden escollir continuar vivint al seu municipi perquè els serveis es tendeixen a concentrar en capitals de comarca o en municipis més poblats, i això, evidentment, doncs, genera desequilibris demogràfics i més desigualtat territorial.

Sant Vicenç ja ha executat amb un gran esforç pressupostari, tenint en compte que té un pressupost ordinari d'uns 3 milions d'euros. Ha fet una primera fase, que és l'edifici de serveis i el SAIAR, amb un import d'1.600.000 euros, més 100.000 euros més d'equipament.

Ha començat la segona fase, que és la construcció de la primera unitat de convivència, amb disset places, cosa que ha suposat un import de 2.340.000 euros. I és en aquesta segona fase que encara no està posat el servei en funcionament, perquè no està completada, perquè falten uns 500.000 euros, més o menys, doncs, per nodrir l'equipament del seu interior, no?, i és un dels punts que evidentment portem a demanar.

Ara també, a més, plantegem l'inici de la tercera fase, que és una segona unitat de convivència de disset places més. Per això demanem que la Generalitat acompanyi econòmicament les inversions que resten per fer, tant l'equipament pendent de la primera unitat com la nova unitat de convivència, i que garanteixi que les disset places de la primera unitat siguin públiques per assegurar, doncs, aquest servei universal, assegurar la qualitat i també la viabilitat econòmica.

De fet, si volem transformar el model residencial de país, hem d'acompanyar els municipis que ja l'estan fent realitat, com Sant Vicenç de Torelló. I, per tot això, us demanem el suport als diferents grups parlamentaris i que ens voteu a favor.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies diputada, Camps. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Socialista i Units per Avançat, el diputat Poyato. Tres minuts.

Antoni Poyato Rodríguez

Gràcies, presidenta. Igualment donar la benvinguda a l'alcalde de Sant Vicenç i a la resta de membres del consistori. I, en primer lloc, agrair al grup proponent haver proposat una proposta debat que ens permetrà abordar la qüestió rellevant com és el desplegament dels recursos d'atenció a les persones grans en un context d'envelliment progressiu de la població i de desequilibris territorials en l'oferta de serveis.

El projecte que proposa l'Ajuntament de Sant Vicenç de Torelló s'emmarca en aquesta realitat, una comarca amb dèficit estructural de places residencials i una iniciativa municipal que ha avançat en les primeres fases del centre d'atenció diürna i la primera unitat de convivència.

Des del nostre grup, que dona suport al Govern, compartim els objectius generals de la proposta, especialment pel que fa al reforç del sistema públic d'atenció a les persones grans i a la necessitat de garantir places de titularitat pública.

Per aquest motiu, i ja des d'un bon principi, hem donat suport als punts 1 i 2 de la resolució, que plantegen reforçar el sistema públic a Osona i garantir que les disset

places de la primera unitat residencial siguin públiques, com una condició necessària per assegurar l'accessibilitat del servei i la seva viabilitat.

Pel que fa als punts 2 i 3, s'ha mantingut un treball amb el grup proponent, al qual agraiem la seva predisposició, i fruit d'aquest diàleg ha estat transaccionat el punt 2 i acceptat el punt 3.

Aquestes esmenes permeten ajustar els compromisos de finançament a un marc temporal realista, atès que qualsevol aportació econòmica restarà condicionada a l'aprovació d'uns nous pressupostos i a l'adequació del projecte a les bases de finançament vigents.

També és important situar aquest projecte dins de la planificació global del sistema. El departament està elaborant una planificació territorial dels serveis socials especialitzats que identifica necessitats i projeccions fins a l'any 2030.

En aquest marc, (*l'orador tus*), disculpin, s'estableix que a Osona caldrà incrementar fins a noranta-set places d'atenció diürna per a gent gran, fet que obligarà a prioritzar els recursos, actuacions amb criteris d'equitat territorial.

Finalment, sí que voldríem remarcar la importància de continuar treballant coordinadament amb el món local perquè iniciatives com aquesta puguin encaixar dins de l'estratègia global del sistema públic.

Per tant, avui volem fixar una posició clara. Donem suport al reforç del sistema públic i a la titularitat pública de les places. Incorporarem les esmenes acordades i transaccionades que permetran avançar amb rigor pressupostari i coherència la planificació del país.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat Poyato. És el torn de paraula del Grup Parlamentari de Junts.
Diputada Domingo.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Bon dia diputats. Des de Junts ens abstindrem en tots els punts de la proposta de resolució d'Esquerra sobre el centre d'atenció diürna i dues unitats de convivència de persones grans a Sant Vicenç de Torelló.

Estem d'acord que el Govern cal que enforteixi el sistema de protecció social i atenció a la dependència per poder donar resposta, doncs, al ràpid procés d'envelliment de la població, però el que no podem és donar suport a una proposta de resolució que intenta resoldre un problema generat per un Govern d'Esquerra Republicana, a nivell municipal, a Vicenç a Sant Vicenç de Torelló, que ha demostrat no tenir capacitat de planificació.

Des de Junts, i com a oposició a Sant Vicenç de Torelló, vam alertar que aquest projecte d'aquesta magnitud no es podia tirar endavant sense estudis de viabilitat, sense generar un consens sobre la governança del projecte i sense garanties de finançament. De fet, això ha quedat demostrat quan s'ha promès que es farien trenta-quatre places i es finançarien i només s'han aconseguit disset.

Al govern del PSC li volem demanar que, en el marc d'aquest pla de xoc per donar suport a les residències, es tingui en compte l'equilibri territorial, la capacitat dels ajuntaments d'assumir projectes d'aquesta magnitud i també el finançament.

Creiem que per aquesta comissió han passat moltes propostes de resolució d'aquest calibre i d'aquesta tipologia i que cal tenir-les en compte en un marc de bona planificació i bona gestió si volem fer possible un sistema que, per una banda, doncs, doni resposta a la manca, no?, de serveis accessibles per a les persones grans, i, per l'altra, doncs, que contribueixi a que les persones rebin aquests serveis a casa seva i, en el possible, siguin ateses des de casa seva i tinguin l'autonomia que mereixen per poder viure amb dignitat.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada Domingo. Ara és el torn de paraula del Partit Popular. Diputada Berenguer. Diputada Pajares.

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyora presidenta. Primer de tot, saludar l'alcalde, les regidores i a la secretària de l'Ajuntament de Sant Vicenç de Torelló. Només expressarem el nostre vot a favor, senyora diputada, de la proposta que avui presentem. No entrarem en profunditat en el tema. Compartim lo que vostès exposen als seus punts.

Potser si parléssim amb més calma i amb més documentació de com ha anat aquest projecte, potser hi ha alguna cosa que discreparia, com, per exemple, centrar-ho tot sempre en la part pública, però entenem quina és la preocupació del consistori, del municipi, dels veïns, i, per tant, donarem suport a la proposta.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. El torn de paraula del Grup Parlamentari de VOX. Diputada García.

María Elisa García Fuster

Gracias. Nosotros, en principio, daremos apoyo a la mayor parte de la moción, pese a que las enmiendas con el Partido Socialista, como siempre, lo diluyendo todo para no llegar a ninguna parte, que es lo que va a pasar cada vez que se pacta con el Partido Socialista o cada vez que se pacta con Esquerra Republicana, que básicamente es lo mismo.

No daremos apoyo al punto 4, que dice así: «Garantizar que las diecisiete plazas de la primera unidad residencial sean de titularidad pública para asegurar que sean universales». No, universal no. Que esas plazas sean para los catalanes, que hay doce mil catalanes esperando una plaza de residencia, y ustedes, Junts, Esquerra y los socialistas, les pasan por encima cada día dando y privilegiando a los extranjeros por encima de los catalanes.

Gracias.

La presidenta

Gràcies. Gràcies, diputada de VOX, diputada García. Torn de paraula del Grup Parlamentari de Comuns. Diputada Lozano.

Núria Lozano Montoya

Sí, gràcies, presidenta. Una salutació a la representació de l'Ajuntament de Sant Vicenç de Torelló que avui ens acompanya. Ens trobem novament amb una proposta que posa en evidència els grans dèficits existents arreu del territori pel que fa a l'atenció a les persones grans i a les persones en situació de dependència. També la falta d'equitat territorial en la mateixa, molt especialment en comarques i municipis menys poblats.

I és cert que l'envelliment demogràfic i la resposta a les necessitats de la població associats a aquest fet són un dels grans reptes de Catalunya com a país, i comarques com Osona es troben força desateses com a resultat de la falta d'implementació de polítiques públiques, també de la desatenció i falta d'inversió a l'atenció

Sessió núm. 27 i 28 / CDSI / 18.02.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CDSI\27i28CDSI\

Fitxer 27i28CDSI14

Nom: Júlia Aymamí

a les persones i la no construcció de residències públiques durant prop de dotze anys.

En qualsevol cas, en aquest municipi, concretament, fruit de la consciència d'aquesta necessitat, també de la voluntat política municipal, s'ha impulsat un equipament que està orientat a la prestació d'un doble servei, tant de centres residencials com de centre de dia, i amb una vocació d'aportació comunitària també com a centre d'atenció comarcal.

I si creiem en la implementació d'un model d'atenció centrat en les persones, si creiem en la necessitat de millorar la qualitat dels serveis, i tenint en compte aquesta iniciativa de caràcter municipal, caldria garantir la col·laboració amb l'ajuntament per poder culminar el finançament necessari per acabar amb aquest projecte i posar l'equipament en funcionament.

I a nosaltres sí que ens sembla molt i molt interessant que sigui amb places públiques, orientades a un servei universal, accessible i de qualitat, perquè és un model que compartim des del Grup de Comuns, i, per tant, ens pronunciem favorablement.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Lozano. Ara és el torn de paraula del Grup de la CUP. Diputada Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, moltes gràcies. També salutacions als representants del municipi que heu vingut a la comissió. Creiem que aquest projecte que se'ns presenta amb aquesta proposta de resolució és una resposta a una realitat demogràfica, que és aquest envelliment, la dependència creixent i el dèficit estructural de places a Osona, però també a moltes altres parts de Catalunya.

El municipi ha fet ja una part important de la feina, no? El món local ha fet el que li tocava i fins i tot s'ha endeutat, ha invertit i ha prioritzat el projecte. I el que falta ara és que el Govern també assumeixi la seva responsabilitat.

Nosaltres donem suport a la petició concreta de la PR de finançar l'equipament, de completar la fase III, de garantir que les places, les disset places siguin públiques, perquè si no són públiques, ni són universals ni són accessibles.

Ara bé, també hem de dir que creiem que això no pot ser una excepció puntual. El que necessitem, aquest país, és planificació real d'un sistema residencial a escala de país, no? No pot ser que cada municipi hagi d'anar a competir per recursos ni que es depengui de convocatòries irregulars de fons europeus.

Per nosaltres cal una planificació territorial que sigui vinculant, un mapa actualitzat de les necessitats per a cada una de les comarques i també una equitat territorial en la distribució de les places públiques.

Sabem que Osona té molts dèficits, però altres comarques també, i la política pública no pot respondre només allà on hi ha ajuntaments valents, sinó allà on hi ha necessitats socials.

I, per tant, una última qüestió també. Si parlem d'un model centrat en la persona, parlem també de les condicions laborals que han de ser dignes per a totes les treballadores del sector social, perquè sense això no hi ha qualitat assistencial.

Com he dit, votarem favorablement. Pensem que aquesta proposta reforça el sistema públic, però hem de treballar perquè això formi part d'una planificació global i no d'una solució aïllada i local.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Castillejo. De nou, és el torn de paraula la diputada Camps per manifestar-se de les esmenes.

Gràcies, presidenta, i agrair a tots els grups parlamentaris que donaran suport a la proposta de resolució. També agrair, doncs, al diputat Poyato per haver..., per la voluntat negociadora, no? Hem fet una transacció que situa, doncs, el termini d'un any en el tema pressupostari, i, per tant, doncs, contents de poder arribar a aquests acords.

Pel que fa a Junts, sincerament ens sorprèn l'abstenció. Sorprèn que més vint-i-cinc places d'atenció diürna, disset places residencials de la primera unitat de convivència es considerin sobredimensionades en un municipi, doncs, de les dimensions que té Sant..., i no només amb òptica municipal, sinó també comarcal, i el dèficit que té de serveis residencials la comarca d'Osona.

Soprèn que quan un municipi ha fet un esforç extraordinari, que estem parlant d'un dèficit real places i un model innovador alineat amb el que volem impulsar, no?, l'ambigüitat, doncs, no ajuda. Abstenir-se és no mullar-se, i avui el que tocava era mullar-se per la gent de Sant Vicenç de Torelló.

Aquesta no és una proposta partidista. És una proposta de territori, de municipi i entenem que també de país, i quan el debat és si garantim o no serveis públics

dignes en entorns rurals, el càlcul partidista no hauria de pesar més que l'interès general. Per tant, lamentem l'abstenció.

Nosaltres continuarem defensant que el nou model residencial no pot ser només un discurs, sinó que ha de tenir recursos al darrere, i avui, doncs, tenim l'oportunitat de demostrar-ho.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. No ens consta la transacció, el document de transacció. Si et sembla, diputada, si ho pogués llegir, perquè no disposen per saber abans de votar. La transacció realitzada.

Alba Camps i Roca

La transacció és de modificació del punt 2 amb esmena del Grup del Partit, Socialista, i quedaria així: «Garantir en el termini d'un any el finançament necessari per a l'equipament interior dels dos edificis ja construïts, la segona fase dels quals finalitzarà el setembre del 25, amb l'objectiu de posar en funcionament una part substancial del servei públic, habilitant els recursos necessaris mitjançant fórmules pressupostàries i financeres legalment disponibles.»

La presidenta

Votació. Proposem fer votació conjunta dels quatre punts.

María Elisa García Fuster

No, señora presidenta.

La presidenta

Especifiqui quin punt vol separat.

María Elisa García Fuster

El que hemos comentado. El punto 4. Gracias.

La presidenta

Punt 2 amb l'esmena, el punt 3 seria amb la transacció realitzada, i separatament, el punt 4, per sol·licitud. Ho he dit al revés. Punt 2 és la transacció i l'esmena és el punt 3. Perfecte.

Votacions a favor del punt 1, 2 i 3?

Votacions en contra?

4. No, han votat 4.

Abstenció?

4 abstencions.

Per tant, queda votada.

El punt número 16.

Ens hem deixat de votar al punt 4.

Vots a favor?

Ara són menys VOX. Són 5, PSC; 3, Esquerra; 1 de Comuns; 1 de CUP i 2 del PP.
Per tant, 12 vots a favor.

Vots en contra?

Un vot en contra, VOX.

Abstencions?

4 abstencions.

Passem al punt número 16.

Mónica Ríos García

Sí, presidenta. Demano la paraula perquè des del Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar i amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, demanàriem posposar el darrer punt, ja que avui a la una, i són la una i set minuts, havíem quedat, a més, amb un horari proposat per la presidenta, amb unes entitats que van venir a comparèixer a la comissió del Taxi adaptat, que venen a fer un..., diguem, a ensenyar-nos un model, no?, de taxi accessible que fins i tot han hagut de pagar lloguer de material, i havíem quedat a la una, i, per tant, bé, demanàvem

que es posposés, evidentment, per la següent Comissió de Drets Socials, i que substanciés sense cap problema a la propera comissió.

Però entenc que, diguem, el treball de la PR, no?, amb les exposicions i les votacions se'n va mitja hora. Jo crec que fer-los esperar mitja hora potser no és de rebut, i per això, si cal votar, votem, però demanàriem vot favorable per poder atendre a aquestes entitats.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Sí, diputada Domingo.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Nosaltres voldríem mantenir la nostra proposta de resolució. És una proposta de resolució que té molt consens, per tant, no és complexa; es pot fer ben ràpid. I, a més a més, volem garantir el rigor de la feina d'aquesta comissió.

Si segueixen les sessions que hi ha hagut les darreres setmanes, mesos, es treuen propostes de resolució, s'ajornen... O sigui, volem que es garanteixi el rigor d'aquesta sessió, i, per tant, mantindrem la nostra proposta, i endavant si es vol votar.

Gràcies.

Núria Lozano Montoya

Sí, molt breument, eh? No estic qüestionant en absolut l'ajornament, que em sembla raonable, però sí que voldria compartir una reflexió, i és que quan es configuri l'ordre del dia, es faci d'una manera que no ens haguem de trobar amb aquestes situacions, perquè, a més a més, els grups petits preparar a fons les comissions és un esforç important, i ajornar per motius d'horari, doncs, suposa un esforç suplementari.

Gràcies.

La presidenta

Passaríem, doncs... No afegeixo comentaris perquè hem afegint minuts. Ja parlarem després.

Votacions a favor d'endarrerir la PR?

Votacions en contra?

10 a 7.

Comentar que sempre fem els càlculs amb les intervencions amb els minuts que es donen, sense comptar els minuts de desviació. Comptant els minuts que tenia cadascú en funció del que s'ha aprovat dels 20; 10; 20; 5; 10; 15; 5, 10, en el cas de les compareixences en la comissió conjunta, i després les dues PRs, encaixava.

Sempre hi ha alguns marges i hi ha desviacions crec que en totes les comissions, unes més que menys, però sí que es calcula amb objectivitat, tenint en compte els minuts que s'assignen a cada compareixença i proposta de resolució.

Sabem que a vegades hi ha endarreriments quan marxa el compareixent, que tothom el vol saludar, i crec que, d'entrada, se m'ha acusat personalment, però bé, és una cosa que ho compartim tota la Mesa i que compartim amb portaveus. Per tant, ha sigut una decisió compartida.

I sí que vaig dir i avisar als taxis que més o menys estaríem a la una, però ja saben que hi ha endarreriments, i que jo crec, no s'ha parlat amb ells, però crec que ells són molt conscients que sortíem d'una comissió.

Per tant, la meva opinió és seguir aprofitant. Hi ha molta llista d'espera de PRs. Avui n'hem tornat a votar moltíssimes. Jo he escoltat. M'agradaria també ser escoltada. Sí, m'agradaria ser escoltada. Jo he escoltat amb atenció. No m'agrada... Jo, quan has parlat, jo no he parlat. D'acord.

Ho deixaríem aquí, però per mi sí que és important no afegir més llista d'espera.

María Elisa García Fuster

Señora presidenta.

La presidenta

S'aixeca la sessió.

María Elisa García Fuster

Solamente una cosa. A mí sí que me gustaría decir que, en cualquier caso, tenemos que tener en cuenta, igual que debería tener en cuenta otros presidentes, que es que siempre vamos a ir añadiendo propuestas de resolución. Nunca nos vamos a quedar a cero. Entonces que tampoco podemos ir limpiando constantemente.

La presidenta

Jo ho comentava perquè hi ha gent darrere d'aquestes PRs. Hi ha grups esperant venir i gent que espera la votació.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT